

Núm. 18

ANUARI LOCAL

25 juliol 1979 - 25 juliol 1980

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

SUMARI

	Pàgina
Pòrtic	1
Ajuntament	2
Juzgado de Paz	7
Vehicles que hi ha a Sta. Eulàlia	8
Centre de Cultura Sant Jordi	9
La actualidad 50 años atrás	11
La Parròquia, un altre servei	16
Associació de Pares d'Alumnes	18
Parvulari Santa Eulàlia	19
Asistencia Social	20
Associació de Veïns	21
Crit d'alerta	22
Cambra Agrària Local	23
Unió de Pagesos informa	26
Festa Major 1980	28
Comissió de Festes	30
XVI Concurs Provincial de Fotografia	31
Secció Esportiva. Futbol	34
Futbol Sala	36
Ciclismo	37
Societat de Caçadors	38
Handbol	40
Excursionisme	41
Ball de Gitanes	42
La Revista «Ronsana»	44
Teatre	45
Grup d'Esplai	46
Agrupació Folklorica	46
Festes de Primavera	47
La Baronia de Montbui	48
Cases que tenen història: Can Farrarons	52
Moviment demogràfic	61
Des del Mas Vendrell	62
Humor	8, 19, 25, 27, 35, i 64

Foto portada: «Conjunt», de Josep Cucurella, de Barcelona (1.º Premi del XV Concurs Provincial de Fotografia - Tema Santa Eulàlia)

Pòrtic

Com anunci de les festes que ja s'acosten, presentem un nou Anuari, el n.º 18. Seguint el que ja s'ha convertit en una tradició al nostre poble, en ell, tots els que hi col·laboren, volen que hi quedi reflectida la història d'un poblet del Vallès Oriental.

He començat dient que era un anunci de festes, però, lògicament, el seu contingut no serà pas del tot festiu. L'any que en aquest Anuari es fa palès no és precisament, en termes generals, un any de gran eufòria. L'atur, el «gamberrisme», els robatoris, famílies amb vertaderes dificultats econòmiques, són problemes presents a Sta. Eulàlia, com arreu dels altres pobles que omplen les nostres comarques. Al costat d'això, no obstant, també han succeït aconeteixements el suficientment importants i positius per fer-nos mirar amb optimisme el futur.

Gràcies a les festes deixem momentàniament els problemes quotidians, per trobar l'alegria necessària que farà possible reprendre novament les activitats que hem de portar a terme.

Sense les festes el poble deixaria de ser en part el que és. Per això demano a tothom que senti la Festa Major un mica seva, que intenti viure-la plenament, sense disbauxes, però amb alegria.

El meu desig és que ens ajudi a superar els egoismes i els individualismes en els quals ens és tan fàcil de caure, a oblidar petits recels i malentesos. Que permeti retrobar-nos amb il·lusió i alegria i que ajudi a establir uns més forts vincles d'amistat entre nosaltres.

JAUME VALLS
Batlle

AJUNTAMENT

La Composició de l'Ajuntament no ha variat d'ençà de l'any passat, és a dir, el formen les mateixes persones (recordem que segons la legislació actual no pot variar el nombre de llocs assignats a cada candidatura, si, però, les persones que ocupen aquests llocs).

Pressupost

L'any passat es va prorrogar durant el 1.er semestre de l'any el pressupost de 1978, el qual s'elevava a 19.100.000 ptes. Pel 2.^{on} semestre es va aprovar un pressupost ordinari de 10.584.000 ptes. L'actual pressupost s'eleva a la quantitat de 28.100.000 ptes.

En quan a la liquidació del pressupost de 1978 prorrogat pel 1.er semestre del 1979 puja a 856.046 ptes.

Existència en Caixa a 31/12/79	575'— ptes.
Crèdits pendents de cobrament	8.242.045'— »
Obligacions pendents de pagament a 31/12/79	7.461.544'— »
Superàvit de	781.076'— ptes.

Pressupost per l'any 1980, per capítols:

ESTAT D'INGRESOS

Capítol	1. ^{er}	Impostos directes	13.450.000'— ptes.
»	2. ^{on}	Impostos indirectes	1.705.000'— »
»	3. ^{er}	Taxes i altres ingressos	8.698.905'— »
»	4. ^{art}	Transferències corrents	4.196.095'— »
»	5. ^è	Ingressos Patrimonials	25.000'— »
»	8. ^è	Variació d'actituds financeres	25.000'— »
TOTAL			28.100.000'— ptes.

ESTAT DE DESPESES

Capítol	1. ^{er}	Renumeracions al personal	9.111.686'— ptes.
»	2. ^{on}	Comp. de béns corrents i serveis	11.599.169'— »
»	4. ^{art}	Transferències corrents	531.000'— »
»	6. ^è	Inversions reals	6.280.000'— »
»	9. ^è	Variació de passius financers	578.145'— »
TOTAL			28.100.000'— ptes.

Obres

S'acordà demanar al Ministeri d'Obres Públiques la modificació del traçat de l'autopista de La Jonquera- Alacant, secció compresa entre Sant Celoni i Sabadell al seu pas per Sta. Eulàlia.

S'acordà la construcció d'un Dispensari municipal, el qual és en fase d'execució.

Encarregar als Serveis Tècnics de la Corporació la redacció d'unes Normes Subsidiàries de Planejament del Municipi, subvencionada en un 50% per la Generalitat, per la qual cosa s'han encarregat diversos treballs i estudis topogràfics, hidrogràfics, agrícols, etc. Un cop s'hagin definit els criteris urbanístics de l'Ajuntament, en relació a les propostes redactades pels Tècnics, passarà a la fase d'exposició pública segons l'article 125 de la Llei del Sòl, el qual deurà realitzar-se properament.

Funcionaris

Va cessar la Teresa Barbany com a Secretària accidental de l'Ajuntament després de dotze anys de treballar en el mateix, demanant l'excedència i concedint-se-li el 16 de febrer d'enguany. Li desitgem molts èxits en el seu nou càrrec.

La van substituir accidentalment la Pilar Barbany i en Martí Torruella, conjuntament, fins el 9 de juny en que es va incorporar el nou Secretari interí, en Xavier Muro i Bas de Barcelona, ingressat per oposicions a les de Secretaris de 3.ª categoria, i que fa 5.^è curs de Dret a la Universitat de Barcelona.

Cultura

Inauguració del Centre de Cultura Sant Jordi (Biblioteca Municipal) contractant-se els serveis de dues Bibliotecàries. L'acte oficial d'inauguració fou el dia 9 de març d'enguany, celebrant-se diversos actes: conferències, exposicions, projeccions, audició de sardanes i l'actuació de la Coral de Sant Jordi dirigida pel Mestre Oriol Martorell.

També s'aprovà un nomenclator de carrers.

Joves allistats enguany

Serveis

Adjudicació del Servei de recollida d'escombraries, mitjançant concurs, al Sr. Joan Pou i Puig per l'import de 130.000 pessetes mensuals.

Així mateix, es va acordar demanar al Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme la redacció del projecte de neteja i defensa del curs de la Riera Tenes al seu pas per aquest municipi, acollint-se l'Ajuntament als beneficis que preveu una llei de l'any 1911, i que fa referència a les ajudes de l'Estat per redactar el ja citat projecte.

Quintes

Van ésser allistats, aquest any, els nois següents:

Joan Barnils Maltas
Pere Bellavista Carreras
Pere Bonet Galobart
Santiago Cabot Ciurans
Antonio Casanovas Vidal
Josep Codina Viaplana
Antonio Comadira Jiménez
Joan Cortés Uñó
Jaume Creus Gravi
Joan Dalmau Fontcuberta
Josep Dantí Vilalta
Jaume Estrany Roger

Ambrosio García Medina
Andreu Gual Tombas
José-Manuel Hernández Arenales
Hermenegildo López Muñoz
Rafael Luna Peralta
Joan Montes Gravi
Joan Montes Montes
Miquel Moret Espinosa
Alfonso Nateras Jiménez
Joan Puig Solà
Joan Pumarola Casas
Juan-José Sánchez Martínez
Josep Solé Puigdoménech
Gregorio Torres Fernández
Francisco Turrillo Gómez
Francesc Vilardebò Badia

Cens d'habitans

La rectificació del Padró d'Habitants referida a 31 de desembre de 1979 quedà de la següent manera:

Població de Dret 1979: 2.172 habitants
Homes: 1.109
Dones: 1.063

Obres

Es van contractar, així mateix, les obres d'ampliació del Cementiri, encomanant-se a Domingo Torras i Gubern la construcció de 20 nínxols, segons un projecte elaborat pels tècnics municipals; aquestes obres tenen un import de 130.000 pessetes, contractant-se el dia vuit de maig d'enguany i amb un termini d'execució de dos mesos.

A la sessió plenària del dia 17 de gener d'enguany es va acordar constituir una Comissió Municipal que s'encarregui d'estudiar les possibilitats i negociar amb els Ajuntaments de Bigues i Riells i de Lliçà d'Amunt la construcció mancomunadament, d'un Centre de 2.^{on} Ensenyament (B.U.P., C.O.U i F.P.), així com d'elaborar la proposta de projecte pel mateix. Realitzades nombroses converses amb els altres dos Ajuntaments interessats i amb autoritats i funcionaris del Ministeri d'Educació es va arribar a l'acord d'instalar provisionalment aquest centre al Municipi de Santa Eulàlia, aprofitant la nau magatzem on es tanquen actualment els autocars del transport escolar. Es pràcticament segur que aquest centre serà subvencionat, almenys en la part corresponent a Formació Professional. Al primer any s'impartiran classes de 1.er i 2.^{on} de B.U.P., i posteriorment s'aniran augmentant els cursos anyalment. En la Formació Professional hi haurà cursos de Mecànica i Administratiu per aquest any, afegint-s'hi el vinent cursos d'Electrònica i Agricultura.

Les obres de transformació de la nau existent en escola les realitzarà l'Ajuntament de Santa Eulàlia, encarregant-se els altres ajuntaments del mobiliari i laboratoris. S'ha obert el període de pre-inscripcions, que es clourà el 25 de juliol d'enguany.

Referèndum Estatut d'Autonomia

En el Referèndum celebrat el 25 d'octubre de 1979 per l'Estatut d'Autonomia, text aprovat pel Congrés de Diputats, sobre la base del projecte elaborat per una Comissió de Diputats i Senadors catalans a Sau, els resultats foren els següents:

Núm. d'electors

1.424.

Vots emesos

909.

Sí: 828.

No: 41.

En blanc: 37.

Nuls: 3.

Eleccions al Parlament de Catalunya

En les eleccions celebrades el 20 de març d'enguany per escollir els diputats del Parlament de Catalunya, primer des del temps de la República i culminació del procés de restabliment de la Generalitat, els resultats foren els següents:

Electors: 1.474.

Votants: 908.

BEAN-UNITAT P	6
FE. DE LAS JONS	2
NACIONALISTES D'ESQUERRA	11
U C D	59
CONSERVADORS DE CATALUNYA	3
CONVERGENCIA I UNIO	503
P S A	19
PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE)	120
P S U C	46
E R C	111
UNITAT PEL SOCIALISME	3
UNITAT COMUNISTA	2
FUERZA NUEVA	7
PARTIDO NACIONAL INDEPEND.	2
PARTIT COMUNISTA OBRER DE CATALUNYA	2
SOLIDARITAT CATALANA	14
VOTS NULS	2
EN BLANC	2

JUZGADO DE PAZ

Cada año, al llegar estas fechas, se cierra un nuevo capítulo de la actividad judicial en nuestro pueblo, a manera de hacer un breve recuento de las distintas acciones judiciales llevadas a término durante el año que nos separa del anterior ANUARIO.

Podríamos comentar diversidad de casos comunes en los que ha intervenido el Juzgado desde cualquier punto comprendido dentro de la jurisdicción ordinaria, desde la celebración de los variados Actos de Conciliación hasta el mínimo requisito interesado por Juzgados superiores, pero en esta ocasión creo oportuno encaminar estas líneas hacia un punto más concreto y que, siendo de muy mal agrado, produce una demora muy significativa en el despacho de los exhortos que se reciben para cumplimentar; quiero referirme a la incomparecencia injustificada de las personas que han sido citadas en legal forma, recabando su presencia ante la autoridad judicial para un determinado fin.

Tanto la Ley de Enjuiciamiento Civil como la de Enjuiciamiento Criminal señalan concretamente la obligación de comparecer ante el Juez ordenante de la citación, facultándole para imponer sanciones a las personas que se opongan a la misma, llegando hasta la detención y conducción de las mismas por la Fuerza Pública.

Se da el caso de que, si bien normalmente se observa una buena disposición, existen algunos rezagados a los que hay que citar por dos o tres veces antes de que obedezcan la orden de comparecencia, produciendo una demora injustificable en la resolución del caso, dándose la circunstancia de que algunas veces es necesario llegar a la conducción citada e incluso a la detención preventiva.

Nadie debe ignorar que un Juez que cita de comparecencia ante su presencia a un determinado vecino, no lo hace a la ligera ni a su libre criterio, sino que dicha citación es, en la mayoría de los casos, ordenada por Juzgados de superior grado, y que por más que se intente eludir la referida comparecencia para el fin dispuesto, jamás dejará de existir y habrá que llevarla a término empleando el sistema legal necesario en la forma prevista por las Leyes.

Con la denegación de auxilio a la Administración de Justicia nada se consigue, sólo se provoca un mayor trabajo en la Secretaría judicial y se obliga a emplear métodos que, en todos los casos, son desagradables para el que los ordena, para quien debe llevarlos a cabo y para quien los recibe.

El Juez de Paz

HORARIO DESPACHO JUDICIAL

Audiencias del Sr. Juez

- Todos los jueves laborables de 18 a 19 horas.
- A horas previamente convenidas.

Secretaría

- Todos los jueves laborables de 17 a 19 horas.
- A horas previamente convenidas.

Registro Civil

- Todos los jueves laborables de 17 a 19 horas.

URGENCIAS

Para estos casos, fuera de las horas de despacho, dirigirse al domicilio particular del Secretario, (calle Oriente, 1) o directamente al Sr. Juez titular.

Vehículos que hi ha a Santa Eulàlia

Turismes	597
Furgonetes	68
Camions	74
Autocars	3
Motos... ..	101
Velomotors	173
Bicicletes... ..	78

Total 1.094

HUMOR, per Bonet

CENTRE CULTURAL SANT JORDI

El dia 9 de març va tenir lloc l'acte d'inauguració del Centre Cultural Sant Jordi que com tots sabeu està ubicat a una de les antigues Escoles de la Sagrera. Així doncs fa tres mesos que va començar a funcionar la Biblioteca Municipal els dies laborables de 5 a 8 de la tarda i el dissabte de 10 a 1 del matí. Tot i el poc temps de la seva existència podem intentar fer una mica de resum del que s'hi ha portat a terme:

- Es pot dir que l'assistència de públic ha estat nombrosa durant la primavera i que ha minvat a començament d'estiu amb l'inici de les vacances escolars, ja que la major part dels lectors són infants.
- Pel que fa al servei de préstec, són poques les persones grans que s'han fet socis i menys els qui utilitzen el préstec de llibres, esperem però, que sols sigui degut al poc temps de funcionament i que més endavant el nostre número de socis sigui ben elevat.

Pensem que l'any que ve, la relació d'activitats realitzades podrà ser molt més nombrosa i esperem que, amb el nostre treball i la vostra assistència, la Biblioteca sigui cada vegada més un servei al poble.

Les encarregades,

**Anna M.^a
M.ª Teresa**

Inauguració del Centre de Cultura S. Jordi

El programa dels actes inaugurals del Centre de Cultura Sant Jordi, tanmateix ben complert, fou el següent:

DISSABTE, 8 DE MARÇ

A 2/4 de 10 del vespre: a l'Església Parroquial, actuació de la CORAL SANT JORDI. Direcció: Oriol Martorell.

DIUMENGE, 9 DE MARÇ

A la 1 del migdia: ACTE OFICIAL D'INAUGURACIÓ DEL CENTRE. Parlaments al·lusius a l'acte i refresc per tots els assistents.
EXPOSICIÓ DE PINTURA d'artistes locals.

DIVENDRES, 14 DE MARÇ

A les 9 del vespre: Conferència-col·loqui sobre L'AGRICULTURA ACTUAL, a càrrec dels Agents Comarcals del Servei d'Extensió Agrària

DISSABTE, 15 DE MARÇ

A les 9 del vespre: Conferència a càrrec del Sr. Jordi Rubio de l'Escola de Bibliografia: EL LLIBRE, LES BIBLIOTEQUES I LA CULTURA DELS POBLES.
Exposició de Dibuixos dels alumnes de les Escoles.

DIUMENGE, 16 DE MARÇ

A les 5 de la tarda: AUDICIÓ DE SARDANES.
A les 6: BALL DE GITANES del VALLÈS per les colles del nostre poble.

DIVENDRES, 21 DE MARÇ

A les 9 del vespre: Sessió de Projeccions sobre EL PIRINEU a càrrec de l'U.E.C. Vall del Tenes.

DISSABTE, 22 DE MARÇ

A les 9 del vespre: Taula Rodona: STA. EULÀLIA: ASPECTES GEOGRÀFICS, HISTÒRICS, HUMANS pel Dr. Salvador Llobet Reverter, i els Srs. Josep Estrada Garriga, Joan Ruiz Calonja i Lluís Galobart Duran.
Projecte del llibre de Santa Eulàlia.

DIUMENGE, 23 DE MARÇ

A les 5 de la tarda: Entrega de premis del Concurs de Redacció i Dibuix
FESTIVAL INFANTIL pel Grup d'Esplai de Sta. Eulàlia.

«La actualidad 50 años atrás»

Transcripción de los párrafos más interesantes del libro de actas número 19

Día 26 de febrero de 1930

RENOVACION DEL AYUNTAMIENTO. En Sta. Eulalia de Ronsana, a veintiséis de febrero de mil novecientos treinta, siendo la hora de las doce y en el local de la Casa Consistorial, se reunieron, bajo la presidencia del Sr. Alcalde D. Jaime Dantí Puigdoménech, los concejales designados para formar la Corporación Municipal, con arreglo a las normas señaladas por Real decreto de fecha 15 del corriente.

El Sr. Secretario dio lectura del acta de proclamación, conforme dispone el artículo 10 del Real decreto, y seguidamente el Sr. Presidente posesionó de sus cargos a los nuevos concejales presentes y declaró constituido el Ayuntamiento con los Sres. que a continuación se expresan: D. Vicente Ciurans Badía, D. José Comas Casademunt, D. Pedro Cabot Gispert, D. Juan Durán Rocasalbas, D. Miguel Puigdoménech Palá, D. José Brustenga Oller, D. Luis Barbany Uñó, D. José Riera Camp, D. José Uñó Calderó, D. Juan Dantí Bonet, y D. Domingo Maspons Torras.

Acto seguido el Sr. Alcalde cedió la Presidencia al Concejal de más edad entre los presentes, que resultó ser D. Domingo Maspons Torras, quien después de despedir al Alcalde saliente, manifestó que conforme a lo dispuesto en el párrafo 2.º del artículo 10 del Real decreto, debió procederse a la elección del Alcalde, por mayoría de votos, según establece el artículo 94 del Estatuto municipal.

En virtud de este precepto y por el procedimiento señalado en el artículo 119 de dicho Estatuto, se pasó a elegir el Alcalde, en votación secreta, por medio de papeletas, que los Sres. Concejales, llamados por orden alfabético de apellidos, fueron depositando uno a uno, en la urna preparada al efecto, y practicado el escrutinio, resultó elegido por 11 votos, D. José Brustenga Oller.

Día 27 de febrero

«Reunido el Ayuntamiento en el salón de la Casa Consistorial, bajo la presidencia del Sr. Alcalde D. José Brustenga Oller, y con asistencia de los Sres. Concejales, y abierta la sesión, manifestó el Sr. Presidente, que su objeto era dar cumplimiento a lo dispuesto por el artículo 11 del Real Decreto de 15 del actual, y en su virtud debía procederse en esta sesión, al nombramiento de dos tenientes de Alcalde por ser único el distrito de este término municipal.

En su virtud procedióse por medio de papeletas, a la votación del Te-

niente de Alcalde, y verificado el escrutinio, resultó elegido como tal, D. Luis Barbany Uñó, que obtuvo 11 votos, siendo por tanto proclamado primer Teniente de Alcalde, y como tal recibió las insignias inherentes al mismo cargo.

Seguidamente y por votación por medio de papeletas procedióse a la elección del segundo Teniente de Alcalde, y una vez verificado el escrutinio resultó ser elegido por 11 votos, D. José Riera Camp, quien fue proclamado segundo Teniente de Alcalde, el cual recibió las insignias inherentes a dicho cargo.

Con todo lo cual quedó cumplido el objeto de dicha sesión y la levantó el Sr. Presidente, extendiéndose de la misma esta acta, que firman todos los concurrentes, de que certifico.

Día 9 de marzo

«Acto seguido se dio cuenta de una instancia dirigida al Ayuntamiento, por el Concejal y segundo teniente de Alcalde del mismo, D. José Riera Camp, por la que éste se excusa y presenta la dimisión de dicho cargo, fundándose en que tiene ya cumplidos sesenta y nueve años de edad, según certificación de la partida de Bautismo acompañada con la instancia referida; y el Ayuntamiento pleno en vista de lo expuesto por el Sr. Riera y según lo dispuesto en el caso primero del artículo 86 del Estatuto Municipal, acordó aceptar la excusa del cargo de Concejal y segundo Teniente de Alcalde, y que la misma se remita y eleve al Exmo. Sr. Gobernador Civil de la provincia, para que en su vista, resuelva lo que proceda.

Después de ello manifestó la presidencia que el cargo de Depositario de este Municipio, lo venía ejerciendo el Concejal que fue del mismo, D. Jacinto Maspons Dantí, y habiendo éste cesado en el cargo de Concejal, lo ha hecho también del de Depositario de fondos municipales, por lo que aprobó el Consistorio el cese del cargo de Depositario de Fondos Municipales de D. Jacinto Maspons Dantí, y declarar el mismo «vacante». Y en atención a que D. Magín Baró Barbany había ejercido anteriormente el expresado cargo de Depositario y que en tal concepto tiene todavía constituida la fianza correspondiente, la propia presidencia propuso y así lo acordó el Ayuntamiento, nombrar al expresado D. Magín Baró Barbany, Depositario de los fondos del mismo, con el haber en el presupuesto consignado, y que tal nombramiento se comunicase al interesado y el cese a D. Jacinto Maspons.

Acordose asimismo dividir la Corporación Municipal en tres Comisiones a saber: la de Hacienda, Fomento y Gobernación, designando para la primera a los Concejales señores Durán, Ciurans y Cabot; para la de Fomento a los Concejales señores Comas, Dantí y Puigdoménech, y para la Gobernación a los señores Barbany, Uñó y Maspons.

Día 6 de abril

«Acto seguido manifestó la presidencia que había sido aceptado la renuncia del cargo del Concejal, presentada por D. José Riera Camp, por el Exmo. Sr. Gobernador Civil de esta provincia, y como que este Sr. ejercía

dentro de esta Corporación el cargo de segundo Teniente de Alcalde, el mismo ha quedado igualmente vacante, por lo que debía proveerse en esta sesión, y que los señores concejales se pusieran de acuerdo sobre quien debía nombrarse de entre los mismos, para el expresado cargo de 2.º Teniente de Alcalde. Seguidamente se procedió por medio de papeletas a la votación del 2.º Teniente de Alcalde, resultando elegido D. Juan Durán Rocasalbas, por lo cual fue proclamado 2.º Teniente de Alcalde, de este Ayuntamiento, a cuyo fin recibió las insignias correspondientes.

Día 6 de julio

«Seguidamente manifestó la presidencia, que la Comisión Municipal permanente, en sesión del día 17 de junio último, acordó convocar al pleno del Ayuntamiento, al objeto de que acuerde que en lo sucesivo este pueblo celebre su Fiesta Mayor en el tercer sábado y domingo del mes de agosto de todos los años, en lugar de celebrarla en los días veintinueve y treinta del mismo, como lo venía efectuando hasta ahora, en atención a que a causa de haber cambiado también la Fiesta Mayor Granollers, se encontrarían que en el mismo día lo celebrarían ambas poblaciones, lo que daría lugar a que desmereciera en lucidez y esplendor y en la concurrencia de forasteros que es lo que da animación y vida a las Fiestas Mayores. El Pleno del Ayuntamiento, en vista de lo manifestado por el Sr. Alcalde después de armónica y detenida deliberación, teniendo en cuenta que no es posible celebrar la Fiesta Mayor de este pueblo en el tercer sábado y domingo del mes de agosto porque en algunos años coincidiría en que la celebra también el vecino pueblo de Bigas, de donde son innumerables los vecinos que honran con su asistencia nuestra Fiesta Mayor, resultando por tanto deslucida en ambas poblaciones, acordó que en lo sucesivo y a partir del año actual, este pueblo celebre su Fiesta Mayor en los días 4 y 5 de septiembre de cada año, en que ninguna de las poblaciones vecinas la celebra. Que este acuerdo se comunique al Rdo. Cura Párroco, encareciéndole manifieste su conformidad y que dicho cambio se publique en el Boletín Oficial de esta provincia para general conocimiento, sin perjuicio de anunciarlo igualmente por pregón y edicto fijado en los sitios de costumbre en esta localidad.

Día 27 de julio

Seguidamente manifestó la presidencia que conforme al acuerdo de la Comisión Municipal permanente adoptado en sesión del día veintidós del actual, había instado a los albañiles de este pueblo para que en esta sesión presentaran sus pliegos cerrados, manifestando la cantidad porque se comprometen y obligan a construir las paredes de cercado de la Casa Consistorial, cubrir la pared del pozo, tapiarlo con solera incluso la puerta y construir además todo lo consignado en la nota que se pasó a cada uno de dichos albañiles y hallándose presentes en este acto los albañiles D. Miguel Puigdoménech Pala, D. Juan Vila Padrós y D. Antígono Barnils Barbany, se

les instó a que presentaran en este acto, en pliego cerrado, el suyo respectivo, expresando la cantidad porque se comprometen y obligan a practicar la obra de que se ha hecho mención, advirtiéndoles que el que resulte favorecido, ha de conformarse a cobrar su importe cuando esté en vigor el presupuesto de 1931, en el cual se consignará la cantidad correspondiente, a lo cual prestaron conformidad los albañiles expresados. Presentados por estos, en este acto, sus respectivos pliegos, y abiertos los mismos a presencia del Ayuntamiento y de los interesados, resultó que D. Miguel Puigdoménech se compromete a realizar la obra referida por la cantidad de «mil cuatrocientas nueve pesetas». D. Juan Vila se compromete a realizar la obra referida por la cantidad de «mil ciento setenta y nueve pesetas». Y D. Antígono Barnils se compromete a realizar la referida obra por la cantidad de «dos mil doscientas sesenta pesetas». En su virtud y resultando que la proposición más ventajosa es la presentada por D. Juan Vila Padrós, le quedan adjudicadas las mismas, las cuales deben quedar terminadas ante del día cuatro de septiembre próximo.

Día 23 de octubre

«Seguidamente la Presidencia puso de manifiesto el presupuesto ordinario para el ejercicio de mil novecientos treinta y uno.

Discutido detenidamente cada uno de los artículos y relaciones que comprende dicho presupuesto y encontrándolo en su totalidad conforme, con los servicios que vienen a cargo de la Corporación municipal, así como con los recursos de la localidad, que se establecen para atender a aquellos, se ha acordado por unanimidad quedando en su consecuencia fijado el total de ingresos en veintitrés mil setecientas cincuenta y siete pesetas, con cincuenta céntimos, y el de gastos en la misma cantidad, resultando por consiguiente nivelado dicho presupuesto.

Se acuerda que dicho presupuesto se exponga al público y que se remita copia certificada del mismo a la Delegación de Hacienda de la provincia, a los efectos de lo prevenido en los artículos 300 y 301, del vigente Estatuto Municipal.

Día 26 de noviembre

«Acto seguido se puso de manifiesto que la Junta permanente acordó poner a consideración del Ayuntamiento pleno, las bases generales presentadas por la compañía Estebanell y Pahisa, S. A., para electrificar las vías públicas, por líneas aéreas y poder dotar de luz eléctrica las vías públicas y dependencias municipales, así como también suministrar el propio fluido al vecindario, bajo las bases generales propias, a más con los cupos por acometida que a su consideración debería satisfacer cada vecino comprendido dentro la red del plano presentado de instalación y distribución, cuyas bases quedan a disposición de los Sres. del Ayuntamiento.

El Ayuntamiento Pleno pasa a estudiar dichas bases, y después de su es-

tudio y detenida deliberación y hallándolas conforme y considerando que poder dotar a la población de luz eléctrica es una reforma de utilidad suma y que el vecindario secundará dicha iniciativa, por unanimidad los Sres. del Ayuntamiento, salvo pequeñas modificaciones que la compañía no pondría reparos en su modificación, acuerdan aprobar las bases generales y contrata con el Ayuntamiento en cuanto a lo que afecta a vías públicas y dependencias municipales. Asimismo acuerda aprobar las propias bases generales en lo que afecta al vecindario.

«Pasa la presidencia a exponer que se tuvo en Granollers, una reunión donde asistieron todos los representantes del partido, más el vicepresidente de la Diputación provincial D. Santiago de Riba, cuya reunión tuvo la finalidad de que el Hospital de Granollers, se convirtiera en Hospital Comarcal, como se tiene organizado en otros partidos.»

«Puso de manifiesto igualmente la Presidencia que, con motivo de la construcción de los panteones o nichos que se construyen en el cementerio, D. Luis Barbany y D.ª Emilia Piella, ofrecen al Ayuntamiento, que si se construyera una escalera desde el pasillo que conduce a la capilla, a la parte superior donde existen los nichos de la serie B, hoy día sin acceso adecuado, cuya escalera de mampostería podría construirse en medio de los panteones que construyen dichos señores, ofrecen como se ha dicho, la mano de obra que se empleara para construir dicha escalera y el primer peldaño, o bien lo que podría llamarse acera. Se acuerda por unanimidad, aceptar dicho ofrecimiento y que se construya dicha escalera y que se satisfaga del capítulo de cementerio el material necesario.

Día 27 diciembre

«Seguidamente se puso en conocimiento el acuerdo de la permanente de fecha veinticuatro del actual, reconociendo el derecho de jubilación del Sr. Secretario de este Ayuntamiento D. José Viader Brugada, con el haber anual de jubilación de dos mil cuatrocientas pesetas, equivalente a las tres quintas partes del mayor sueldo disfrutado, que debería ser satisfecho a prorrata por los Ayuntamientos de Massanet de la Selva, Bigas, San Feliu de Codinas, y Sta. Eulalia de Ronsana, cuya prorrata corresponde practicarlo por la dirección General de Administración Local. El Ayuntamiento en pleno, por unanimidad presta conformidad sobre la jubilación del Secretario, D. José Viader Brugada.

La Parròquia, un altre servei

Es la dificultat de cada any: parlar de la Comunitat Cristiana no pas sota l'aspecte que li és propi —el de la vida cristiana— sinó sota aquell en el qual no caldria que es distingís de cap altra entitat perquè és cadascun dels cristians que s'ha de fer present en les tasques comunitàries del poble.

Enguany, però, si no parlem de la comunitat podem parlar de la rectoria i sota un aspecte ben bonic, el d'oferir-se a la nostra cultura per prestar-li el suport d'uns locals, des d'on testimoniar l'esplendor i la grandesa d'un passat que és de tots els santaetuliençs. Tal com deia al RONSANA N.º 103:

HOMES O MAQUINES

Estimar la cultura, qualsevol cultura per minoritària que sigui, i en aquest cas estimar la cultura catalana, vol dir: sacrificar-li temps i esforços per aprendre bé la llengua, i diners i lleure per comprar llibres i llegir-los; vol dir: preocupacions i neguits per aconseguir l'educació nostrada que els fills es mereixen, renunciar a altres esplais sofisticats per honor a les festes i tradicions nostres; vol dir: desvetllaments i inquietuds per procurar-nos unes vacances que surtin de l'anonimat de les degradades rutes turístiques; vol dir: sensibilitat per anar rastrejant en la nostra història la manera de ser i d'expressar-se dels nostres avant-passats..., demana respectar les cultures perquè els homes puguin continuar essent homes i no quedin absorbits per unes organitzacions econòmiques multi-estatals que facin dels pobles carn trinxada per fabricar productors despersonalitzats que esdevinguin un tub digestiu que mengi i que evacui i que es doblegui al servei i als interessos del gran capital.

EL NOSTRE POBLE - LA NOSTRA CULTURA

En aquest sentit, em sembla que tots els qui durant tant de temps ens hem reunit per decidir com havia de ser la rectoria de Santa Eulàlia ens hem de felicitar, perquè jo sóc dels qui van començar dient que calia arrasar l'antiga rectoria i en canvi després de converses, sovint feixugues, i d'escoltar, escoltar molt, les opinions de tècnics i lletrats i també les dels senzills i rústecs, hem arribat a la conclusió que calia restaurar. Una restauració que jo voldria que complagués a tothom però que ja veig que no podrà ser; ja que, al respecte de tot el que hi havia construït, s'hi afegeix la necessitat de fer una casa habitacle, que, alhora, ens serveixi per les activitats pròpies de la comunitat cristiana, i, donades les circumstàncies actuals i —tal com es va aprovar al darrer consell parroquial— que serveixi, també, per anar aplegant tots aquells objectes que ens parlen del passat de la nostra comunitat; d'un passat que ara pot semblar-nos molt recent, però que abans de no gaire —donada la rapidesa de la transformació de la nostra societat—,

serà, si no remot, almenys inintelligible per les noves generacions, si no els preservem de l'oblit tots aquells atuells, i eines... i en general testimonis de les èpoques que ens han precedit.

UN MUSEU DEL POBLE

Diguem-ho ben clarament: el projecte és que, mentre el municipi no disposi d'unes millors instal·lacions, la rectoria faci una suplència més, entre les tantes que l'església ha fet per preservar la cultura i que doni acolliment a un museu ni pobre ni ric, ni genèric ni especialitzat, senzillament UN MUSEU DEL POBLE DE SANTA EULÀLIA DE RONÇANA.

—Què hi posarem? Hi posarem tot el que entre tots recollirem, és a dir: tot allò que ens parli de la humil història del petit poblet de Santa Eulàlia,

LA HISTÒRIA DEL NOSTRE POBLE.

De moment podrem mostrar unes sales que conservaran l'estil i l'aire de la construcció d'altres èpoques, on podrem ensenyar-hi unes grutes del segle XVI-XVII que ens parlen d'èpoques d'intranquil·litat i inseguretat; unes sitges de l'Alta Edat Mitjana, de quan el gra era guardat en temps de fam o de guerra a la Sagrera —aquell espai a l'entorn de l'Església que ningú no gosava profanar amb els saqueigs que estaven a l'ordre del dia—; i podrem exposar-hi una pistola de pedra foguera de l'obra de Ripoll (?) trobada a les golfes de la rectoria o unes monedes de l'any 1614 amb la inscripció «Barcino Civis» trobades dins d'una sitja amb la terra i els trossos de ceràmica heterogènia...; tot això sense fer esment dels objectes de culte que hem rebut dels nostres avant-passats i que més que no catalogables entre peces de tresor hem de valorar com a signes d'identificació d'una comunitat cristiana de la qual, els cristians actuals de Santa Eulàlia de Ronçana, han après de conèixer i d'estimar Jesucrist.

UNA OBERTURA AL FUTUR I ALS ALTRES POBLES

Hi ha tot un grup de joves, i no tant joves, interessats a fer realitat la bella idea de fomentar l'estima per tot allò que ens identifica com a comunitat; amb el doble vessant d'aplegar en un lloc on siguin visibles aquests objectes que escampats no podrien ser lliçó per ningú, i d'ajudar a tothom qui a casa seva tingui objectes d'aquests que no els menystingui ni els malvengui, ans al contrari els estimi i els valori com a testimonis d'una passat que fa possible que nosaltres siguem avui el que som: un poble diferenciat de tots els altres pobles de la terra, amb una rica cultura que no podem deixar perdre perquè en seríem responsables davant de l'harmonia i de la història dels pobles de la terra.

Pere Farriol i Vinyes

Associació de Pares d'Alumnes

Enguany s'ha renovat la Junta de l'A.P.A. La nostra inexperiència fa difícil el funcionament.

Amb una periodicitat mensual celebrem les reunions, procurant tenir formats tots els pares dels projectes i realitzacions de l'esmentada junta, fent públic un resum de les actes de les reunions.

Per tal de donar a conèixer la vida de l'escola, publiquem periòdicament un butlletí. L'últim que s'ha publicat és el n.º 3, amb forces dificultats per la seva aparició ja que hi havia poques col·laboracions.

Aquest any la Festa de St. Jordi va ser molt lluïda a l'Escola. A més dels jocs i representacions dels alumnes hi hagué una parada de llibres. Els mestres suggeriren als alumnes que, en comprar el seu llibre, en comprassin un per la Biblioteca de l'Escola. Alguns així ho feren, no masses, però hem de pensar que els llibres són molt cars, i un factor molt important és que no tenim l'habitud de llegir, i no valorem massa que la Biblioteca estigui ben dotada.

Els mestres tingueren un detall de delicadesa envers els membres de la Junta de l'A.P.A.: ens obsequiaren amb un «Pa amb tomàquet, pernil i trago» que els àngels hi cantaven, cosa que agraïrem moltíssim; per la nostra part, els hi regalàrem un llibre, i consti que per ambdues bandes va haver-hi sorpresa.

Igual que l'any passat, el dia 22 de Juny tingué lloc la festa de fi de curs. L'assistència fou nombrosa i malgrat que el temps no ens acompanyà gaire, es va poder dur a terme el programa previst, que fou molt divertit.

Com en el curs passat, aquest any també ens traslladen mestres. És molt lamentable que passin aquestes coses, que sols serveixen per crear unes situacions conflictives i d'inestabilitat en perjudici dels nostres fills.

Esperem per el proper curs que es podrà fer molt per la nostra Escola. Contem amb la col·laboració de tots els pares.

La Junta

PARVULARI SANTA EULÀLIA

El domini de la mà

Una de les coses més importants en l'educació pre-escolar, o sigui a nivell de parvulari, es l'adquisició del domini de la mà per l'aprenentatge de l'escriptura i treballs manuals en general.

Per arribar a tenir una precisió dels dits, el nen ha d'haver adquirit un domini del cos; per tant, farem exercicis amb el seu propi cos, primer amb el braç, després amb la mà i finalment amb els dits.

En les activitats que fem a l'escola hem de fer servir materials com: fang, sorra, i també tisores, punxons, pinzells, guix, ceres, llapis..., doncs ajudaran a l'adquisició d'un bon domini de la mà i dels dits.

També els treballs han d'estar relacionats amb els conceptes espacials com són: dalt, baix, dreta, esquerra.

Fixem-nos amb les activitats que pot fer el nen del parvulari

— *Amb el cos:*

- donada una pauta sobre el terra

(ratlles, corbes, rodones, quadrats), caminar-la, saltar-la...

— *Amb el braç:*

- les mateixes pautes dibuixades ben grans sobre la pissarra o paper d'embalar, resseguir-les.

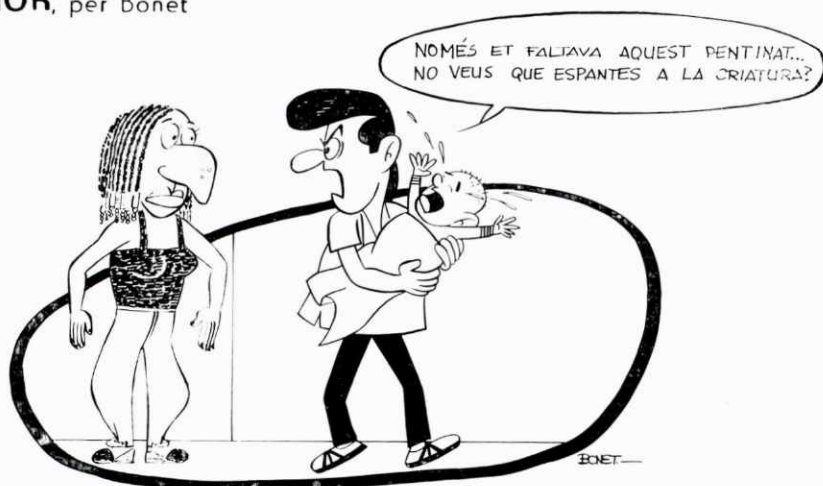
— *Amb la mà:*

- resseguir pautes més petites amb la mà o amb el dit sobre la pissarra
- retallar lliurement
- pintar amb pinzells
- moldejar fang
- fer boles amb paper fi
- enfilar boles
- trencar paper amb els dits

i moltes altres activitats, totes elles centrades per ajudar al nen a tenir un domini de la mà.

Una última cosa a tenir en compte és que té molta importància l'observació directa de com el nen treballa, de com agafa els instruments i en definitiva de com es mou.

HUMOR, per Bonet

ASISTENCIA SOCIAL

Nuevamente ha llegado el momento de hacer un resumen de la gestión realizada en el período comprendido desde julio de 1979 hasta la fecha, es decir, un año que ha pasado rápidamente.

Solamente se han recibido 13 primeras visitas, pero ello no quiere decir que haya descendido el número total de las mismas, ya que éstas han producido doce visitas como continuación a las gestiones realizadas en la tramitación de los expedientes, a las que hay que sumar aquellas visitas que son consecuencia de gestiones realizadas anteriormente.

Nunca había pensado encontrarme en un caso de que dos personas tuviesen el mismo Documento Nacional de Identidad, pero ya no lo puedo decir, y ello ha ocasionado a la persona interesada que le dejaran de pagar su pensión. Afortunadamente después de múltiples gestiones pudo volver a cobrar su pensión, aunque en la actualidad se la han vuelto a suspender por la misma causa. La única solución es hacerse un nuevo Documento Nacional de Identidad, con lo que se le habrán acabado las dificultades, que para una persona de edad son mayores.

Quiero recordar a las viudas y familiares de fallecidos en la contienda del 36 al 39, la posibilidad de solicitar una pensión, adjuntando la documentación necesaria y un tanto complicada, para evitar que soliciten dicha pensión familiares fallecidos en aquella época pero sin relación a acción bélica.

En la actualidad ya empiezan a cobrar aquellas viudas que lo solicitaron en febrero del 79, siéndoles concedida desde mayo del 76, por lo que la cantidad a cobrar es muy respetable. Según nota aparecida en LA VANGUARDIA, de todos los expedientes presentados, solamente uno ha sido denegado por no ser las causas del fallecimiento de acción bélica o sus consecuencias; y 20.000 están pendientes de presentar algún documento que se les ha solicitado, esperando que a la presentación de esos documentos les sea concedida la pensión correspondiente.

También se está hablando en estos momentos, y desgraciadamente no es cierto, de la existencia de un Real decreto que incluya en la Seguridad Social, Rama General a las Amas de Hogar. Consultada la Mutualidad Laboral indican no haber ninguna resolución en Consejo de Ministros y menos haber salido en el Boletín Oficial del Estado ningún decreto Ley.

En el momento en que dicho acuerdo sea realidad, lo comunicaremos por medio de un «bando».

Por otra parte la Compañía Telefónica ha indicado que a los pensionistas se les haría una reducción en la cuota mensual. Pedida información no hemos podido aclarar qué clase de documentación es necesaria presentar; cuando se sepa realmente qué se necesita, también lo comunicaremos públicamente.

Para aquellas personas que no sepan el horario de este servicio, nuevamente lo indico para su conocimiento poniéndome a su disposición. Todos los jueves por la tarde de 4 h. 30 m. a 5 h. 30 m.

Sta. Eulalia de Ronsana, 26 junio 1980.

Montserrat Drets López
Asistente Social

Associació de Veïns

Aquest és el tercer any que trobeu a l'Anuari un article amb aquesta capçalera. El primer any es va fer, amb il·lusió, la presentació, la justificació i el recompte de propòsits, el segon es va fer ja un resum de les activitats i aquest tercer..., pobres de nosaltres, què en direm d'aquest tercer?

Aquest tercer va començar amb més d'un intent de renovar la Junta. Això era degut a que part dels elements varen passar a ser consellers de l'Ajuntament i calia substituir-los. A cada assemblea que convocàvem teníem l'esperança de ser prou d'assistents per a poder fer una bona elecció democràtica de nous elements, i es va fer, però no pas amb massa assistència. En aquestes assemblees hi erem de vint a vint-i-cinc persones. Més d'una vegada ens vàrem plantejar si continuar o deixar-ho, més d'una vegada ens vàrem dir: Són prou vint-i-cinc persones per poder-nos dir «Associació de Veïns» de Santa Eulàlia de Ronçana? Es pot dir que som representatius? No, segur que no, cal ampliar, cal omplir la sala quan es celebri assemblea, hem de motivar o gairebé provocar a la gent perquè hi vingui, no pot pas ésser organitzant festes, ha d'ésser intentant resoldre problemes que la gent té com a seus.

Les associacions de veïns de Bigues i Lliçà d'Amunt varen començar a tenir contactes i a treballar de cara a intentar descontaminar la riera (riu Tenes). Els de Sta. Eulàlia hi vàrem ser convidats.

A l'ordre del dia d'una de les Assemblees hi va haver un punt dedicat a explicar els treballs que es duïen a terme referent a la riera. «Serem **molts**», pensàvem; i varem ser més, però no **molts**. Malgrat això, ens vàrem seguir trobant i va continuar el treball conjunt de les comissions de les tres associacions que es cuidaven de la descontaminació de la riera. Vàrem voler començar la neteja pel principi, és a dir, per dalt, i ens vàrem trobar que el primer contaminador fort era (i és) l'escorxador de Bigues. Havíem de començar per aquest, que és el que es veu més, perquè sinó, els altres s'hi haurien repenjat. Doncs bé, resulta que a l'escorxador li és més econòmic pagar les sancions (que les té però poc sovint i massa fluïxes) que engegar la depuradora, i a més a més, davant petites pressions de l'Associació de Veïns l'escorxador va amenaçar amb tancar, deixant al carrer uns seixanta treballadors sense feina i va lograr amb això una paradoxa: enfrontar l'Associació de Veïns amb els veïns que, lògicament, no volien quedar-se sense feina.

Amb aquesta pedra vàrem topar, encara hi estem encallats i fins que no la decanem no podem continuar.

També vàrem organitzar amb il·lusió un arròs a la cassola a la Font d'Abril com a col·laboració de l'Associació de Veïns als actes de les Festes de Primavera, i malgrat que vàrem coincidir sense voler en dia, hora i preu amb una «paella» a Bigues, n'estem contents de l'assistència i desenvolupament.

Si aquest escrit tingués d'ésser, només, un resum d'activitats, aquí es podria acabar, però volem remarcar alguns punts dels dos escrits dels anys

precedents, que encara són vàlids. L'any passat deiem que el futur de l'Associació no depèn solament dels que hi som sinó de tots els veïns del poble, volem dir que sino hi som la majoria, l'Associació te la fàcil possibilitat d'ésser portada i retinguda per una minoria gens representativa, d'una sola tendència (política per exemple) que es mogui en nom de l'Associació per lograr els seus propòsits que no seran, de segur, els de la majoria.

Fa dos anys ja es deia que calia participació de tots els veïns, perquè encara quedaven (i no en queden?) moltes coses per fer i resoldre. I després de demanar col·laboració i assistència dels veïns acabava: «Si ho fem així —col·laborant— tindreu dret a opinar, exigir i criticar aquesta Associació. Del contrari serà una entitat més del poble, sense pena ni glòria, que es morirà poc a poc, o es limitarà a posar la seva esquela a l'Anuari de l'any que ve».

Després de publicar-se aquestes ratlles, la següent Assemblea General serà el proper divendres, dia cinc de setembre, a dos quarts de deu del vespre a la Biblioteca. Veniu-hi i en parlarem.

La Junta

C R I T D' A L E R T A

El fet de que una cosa la tinguem a l'abast, generalment ens fa que no li donem el valor que realment li correspon, i que no ens en donem compte fins que ja no la tenim. Això és el que ens pot passar als veïns de Sta. Eulàlia en un futur no massa llunyà si no es porta a terme una bona planificació ecològica del municipi.

Ens trobem en presència d'un petit paradís natural, amb una gran riquesa d'espècies animals i vegetals. En un treball no massa exhaustiu (uns 2 mesos) hem trobat unes 300 espècies de plantes superiors i d'insectes més de 600, malgrat el laboriós de la classificació i determinació de les espècies. Vull dir que els resultats reals han d'ésser molt superiors, però ja són un bon exponent de la riquesa natural d'aquest paratge.

Per altra banda, el sòl és el producte de milers d'anys de treball de la mare naturalesa. Tot comença quan damunt de la roca hi arrelà la llavor d'una petita planta. Les seves arrels esmicolaren poc a poc part de la roca i aquesta terra així formada va permetre que s'hi arrelessin noves plantes, ja més grans. Aquestes també varen fer la seva feina de formació de terra, i tot aquest procés, al cap de molts anys, ha donat com a resultat la nostra rica flora i fauna i aquesta preuada terra que ens serveix per a cultivar.

Però no som l'únic lloc de Catalunya on s'hi han donat aquestes condicions. Ara bé, una sobreexplotació forestal, repoblacions malfetes, només amb interessos lucratiu, «arranjaments» de fonts i altres indrets fets a base de destruir l'ecologia del lloc, han fet volar tota aquesta riquesa i tot aquest treball de milers d'anys.

I ens fa por que nosaltres no siguem un més d'aquests casos, degut a que en els darrers temps s'han vist algunes talles desmesurades i «arranjaments» fets amb els peus i no amb el cap, al nostre municipi.

Però, malgrat aquests fets de vandalisme ecològic, encara hi som a temps d'evitar-ho. Esperem que els nostres néts, si la societat que els hi estem muntant els pot permetre arribar a viure, no ens hagin d'acusar d'haver-els-hi donat l'herència del desert de Sta. Eulàlia.

Ramon Ribas i Anna M.ª González

Cambra Agrària Local

Es posa en coneixement dels pagesos de Santa Eulàlia que, com els altres anys, es van complimentar 21 «cartilles» d'agricultors de cereals, collita 1980. En la mateixa hi entra la declaració d'assegurança individual en cas de foc i pedregada, essent totalment gratuïta, per un capital assegurat fins el límit de 180.000 pessetes per pòlissa d'assegurança. El capital assegurat en la present campanya oscil·la al voltant de la quantitat de 3.800.000 pessetes, i és llàstima que alguns ho ignoren i gratuït com és, crec que val la pena d'aprofitar-ho. Les dades de complimentació són, aproximadament, del 1 al 31 de Maig de cada any.

— — — —

En el mes de Febrer i Març del present any, es van repartir les bonificacions del «Cupo» del Gas-oil B Agrícol, enquesta 1977-78, a un total de 44 agricultors. Gairebé és vergonyós veure la quantitat concedida a cada un; per tal motiu es va presentar un recurs de protesta, signat per tots els que figuraven en la nòmina de pagament, dirigit a l'Honorable Senyor Conseller d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, que diu el següent:

HONORABLE SENYOR:

Els sota signants, agricultors, els noms dels quals conjuntament amb els seus respectius Documents Nacionals d'Identitat, i amb els seus respectius domicilis, que es designen expressament per notificacions, es consignen a sota de les seves respectives signatures, com millor procedeixi, diuen:

Han sigut avisats per la Cambra Agrària Local de Sta. Eulàlia de Ronçana per a cobrar la subvenció per gasoil agrícola i no han pogut sentir-se satisfets de la mateixa, donat que no reflecteix el promès, en relació al consum dels sota signants.

El sistema seguit pel càlcul de la subvenció resta desconegut per aquests pagesos i no té relació, com s'ha indicat, amb la quantitat consumida de gasoil. Tampoc atribueix la quantitat de cinc pessetes litre, que va ser l'acordada, i que pràcticament no és la pagada.

Veient que la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya res ha fet fins ara per a lograr que el pagès es vegi degudament atès respecte a tan vital i important problema, com és el de la subvenció del gasoil, que fa temps l'afecta fortament, cal absolutament que aquesta Conselleria d'Agricultura intervingui decidivament per tal de trobar la solució més adient a la dita subvenció, acordada per Consell de Ministres, i que es necessari que serveixi per la finalitat per la qual va ser establerta i proporcioni l'import promès.

Així doncs,

DEMANEM A L'HONORABLE SENYOR CONSELLER prengui immediatament les decisions que comportin la ràpida intervenció de la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya als fins i efectes consignats: que la subvenció per gasoil agrícola serveixi veritablement al pagès per la finalitat per la qual va ser establerta, i proporcioni l'import promès de cinc pessetes litre.

HONORABLE SENYOR CONSELLER D'AGRICULTURA DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

BARCELONA

— — — —

Com en els altres anys, tots els pagesos que els interessi passar uns dies de vacances en la Residència de Campomar, Guardamar del Segura, a la província d'Alacant, cal que comuniquin amb antel·lació a la Cambra Agrària, les places i dates de torns que més o menys els pugui tocar.

— — — —

Els càrrecs actualment de la Cambra Agrària Local, són els següents:

<i>President:</i>	Jordi Badia Bassa
<i>Vicepresident:</i>	Casimir Capa Arnó
<i>Vicepresident 2.^{on}:</i>	Enric Gubern Ribera
<i>Vocals:</i>	Lluís Bonet Ciurans
»	Bartomeu Roura Bassa
»	Josep Valls Barnils
»	Jaume Ciurans Rodés
»	Joan Duran Gual
<i>Secretari:</i>	Enric Duran Barbany

Comissió local de la Mutualitat Agrària

Es comunica, una vegada més, a totes les empreses del nostre poble que tenen treballadors que estan en alta a la seva empresa, l'obligació de complimentar, sens falta, en la seva «cartilla», les jornades reals de cada mes, que tots tenen actualment en poder seu, juntament amb al model C 1/8 Autoliquidació de quota empresarial agrària, que en el seu dia foren repartits a totes les empreses. Les liquidacions de cada mes es poden fer per mitjà de qualsevol Caixa o Banc, i és obligatori. Del contrari, en el moment oportú que se'ls hi demani la seva «cartilla» i no sigui complimentada, els poden treure del cens i perdre tots els beneficis que actualment disfruten. Esperem que no serà així. Les quotes a pagar per cada jornada real són les següents: del mes de Maig del

1979 a Setembre, 19 ptes.; d'Octubre a Desembre del 1979, 20 ptes. i partir del mes de Gener del 1980, 31 ptes.

Es posa en coneixement a tots els afiliats a la Mutualitat Agrària, que les noves cotitzacions de seguretat social són les següents: Treballadors per compte propi o autònoms, incluit A.T., del mes d'Octubre del 1979 a Març del 1980, un augment sobre el cupó que cada un té, de 167 ptes. i de Març a Setembre, 2.250 ptes. Treballadors per compte d'altres («Ajena») d'Octubre a Març, un augment de 134 ptes., i d'Abril a Setembre 1.800 ptes.

És obligació el pagar els cupons de seguretat social cada mes; per tant es recomana que no es retardin més de tres mesos, si no, entren en un 20 % de recàrrec. Es recomana, doncs, no retrassar-se, perquè llavors es fa més difícil posar-se al corrent de pagament.

També es recomana, una vegada més, a tots els pensionistes d'Ajuda Familiar, que pensin, almenys cada trimestre, a passar per la Cambra Agrària per firmar les Nòmines, ja que el demorar-se, dificulta les liquidacions a l'Institut de Previsió.

HUMOR, per Bonet

Unió de Pagesos informa

Abans de passar a la informació sobre les activitats més importants que la Unió de Pagesos ha dut a terme durant aquest any passat, comentem breument com ha anat l'agricultura i la ramaderia en els darrers mesos.

Si recordem el resum de l'any passat, dèiem que en general havia estat un any dolent. Les conseqüències d'aquella situació s'han continuat pagant enguany, els farratges i la palla han arribat a preus exorbitants (15 i 8 ptes. Kg. respectivament). Això s'ha reflectit directament en el cost de producció del bestiar, mentrestant els preus de venda han anat baixant des del gener fins al punt de vendre amb pèrdues assegurades, el decreixement vindria a ser d'un 30 % en relació als preus cotitzats abans de la baixa. Aquest nivell de preus del bestiar es manté actualment i no té aires de canviar.

L'aviram i els conills, i per tant totes les explotacions ramaderes, han sofert i sofreixen encara la mateixa davallada.

Aquest any, degut a una climatologia molt favorable, serà el contrari de l'anterior pel que fa al camp. Les collites de gra, fruits secs i altres es presenten molt bones. Cal parlar però del cas concret de les patates que malgrat la producció sigui força acceptable el preu de venda és autènticament ruïnós.

Arribant al comentari sindical, alguns dels fets més importants que han succeït des del juliol de l'any passat i en el que la Unió de Pagesos hi ha participat d'una forma directa ha sigut: el trencament de les negociacions de preus entre els sindicats pagesos i el govern; la concentració de pagesos a Barcelona; la vaga de tractors; creació de la Mutua Agrària de la Unió de Pagesos; accions de protesta pel preu de la patata; reunions amb l'Ajuntament del nostre poble.

1. — Un fet que ha suposat, un cop més, la marginació de l'home del camp per part del govern, ha estat la decisió de deixar de negociar els preus mínims entre el FORPA i els representants de les organitzacions sindicals. L'excusa ha sigut ben ridícula: els pagesos exigeixen preus impossibles de concedir, mentre que el govern «ha de pensar» en preus «polítics».

Cal afegir-hi a més a més que els preus aprovats abans de prendre tal decisió encara no són vigents i d'això fa més d'un any.

2. — A primers de març, després de la puja del gas-oil i no havent arribat encara la subvenció de 5 ptes. per litre, la Unió va convocar una concentració nacional a la plaça St. Jaume, després de recórrer alguns carrers de Barcelona, per tal d'entregar al Conseller d'Agricultura un document en el que s'exposaven aquest i algun altre problema important com el de la Seguretat Social, preus, importacions i d'altres, demanant-li que la fes arribar al mateix Ministre.

En aquesta concentració hi participaren uns 5 mil pagesos, amb una bona representació de la comarca del Vallès.

3. — Pel mateix motiu del gas-oil, uns dies després les comarques del voltant de Barcelona decidírem portar tractors al bell mig de la ciutat.

Malgrat l'autorització que teníem del mateix batlle de Barcelona, les forces d'ordre públic dirigides pel Governador de la Província prohibiren arribar-hi. Totes les carreteres que menen a Barcelona estaven vigilades i els tractors es varen haver de quedar a l'entrada de la ciutat.

Els tractors i vehicles agrícoles de la nostra comarca quedaren aturats a Montcada. La participació del Vallès fou molt considerable, tenint en compte a més a més que hi assistiren pagesos que poques vegades hi havien participat.

El resultat no fou dolent, perquè es donà a conèixer el problema a tots nivells.

La nostra comarca el dijous dia 13 va organitzar una acció concreta, tallar la carretera que va a Barcelona en plena hora de mercat. Malgrat l'oposició i amenaces de la policia s'aconseguí mantenir la carretera tallada durant el temps que s'havia previst.

4. — Recentment la Unió de Pagesos, tenint en compte la necessitat que en el camp hi ha de tenir un servei sanitari i de prestació digne i controlat per la mateixa gent del camp, ha creat la Mutua de la Unió de Pagesos, confederada a la Federació de Mutualitats de Catalunya i Balears.

Les condicions que s'ofereixen són molt avantatjoses econòmicament. Si algun pagès desitja informació sobre el particular pot dirigir-se a qualsevol membre de la Unió de Pagesos.

5. — En aquests darrers dies els pagesos de les comarques de Tarragona han dut a terme accions de protesta pel greu problema del preu de les patates. La principal d'aquestes accions fou l'abocada de 30 mil kgs. de patates a la carretera nacional 340.

Davant de la repressió de la que aquests pagesos foren víctimes, (la Guàrdia Civil carregà sobre els presents ferint-ne una dotzena i se'ls hi ha imposat multes de cent mil ptes. i una de dues centes mil), la Generalitat ha emprès la seva defensa.

Com és conegut de tothom, fins ara no hi ha hagut cap solució al problema. L'únic que ha succeït és que el FORPA prima a les indústries feculeres perquè comprin patates, és a dir que encara es donen mides en contra dels pagesos.

6. — Finalment parlem de les reunions que s'han celebrat amb l'Ajuntament del nostre poble, primerament amb els botiguers i després amb el propi Ajuntament.

Es portaren a terme unes converses entre els botiguers i pagesos per la qüestió de la venda que alguns pagesos fan a casa dels productes propis.

I, darrerament, l'Ajuntament ha demanat la col·laboració per estudiar el pla d'ordenació del poble. Creiem que ha sigut un gran encert, doncs ja és hora que es tinguin en compte els interessos de la gent del camp per a prendre decisions.

Unió de Pagesos

HUMOR, per Escobar

PROGRAMA D'ACTES

Divendres, 8 d'Agost

Tarda, a les 6

III CONCURS INFANTIL DE DIBUIX.

A les 8

Inauguració de la TÓMBOLA BENÈFICA.

A les 8'30

«SANTA EULÀLIA, ABANS I ARA». Projectió de diapositives a càrrec de la U.E.C.

A les 9

Inauguració de l'Exposició de les obres presentades al XVI CONCURS PROVINCIAL DE FOTOGRAFIA.

Nit, a les 10'45

A l'envelat, actuació de «LA TRINCA».

Dissabte, 9 d'Agost

Matí, les 11

Al pati de les Escoles, gran GIMKHANA INFANTIL DE BICICLETES.

A les 11'15

Al recinte de l'envelat, II CONCURS DE PETANCA.

Tarda, a les 2

Al camp de tir «Les Vinyes Noves», GRAN TIRADA GENERAL DE TIR AL PLAT.

A les 5

Al Camp Municipal d'Esports, torneig quadrangular de futbol «III Trofeu Josep Brustenga Oller».

A les 6

GRAN FESTIVAL INFANTIL.

A les 8'30:

Projectió de diapositives: «Santa Eulàlia, abans i ara».

FESTA MAJOR 1980

Nit, a les 11

A l'envelat, BALL DE NIT, a càrrec de l'orquestra «Rosaleda» i el conjunt «Edens».

Diumenge, 10 d'Agost

Matí, a les 9'30

1.er GRAN CROSS POPULAR de Santa Eulàlia.

A les 10

Al camp de tir «Les Vinyes Noves», GRAN TIRADA LOCAL I SOCIAL DE TIR AL PLAT.

A le 1'30

Inauguració del nou Dispensari mèdic, situat al costat del Centre de Cultura Sant Jordi.

Tarda, a les 5

GRAN PARTIT DE FUTBOL entre els equips tercer i quart classificats del «III Trofeu Josep Brustenga Oller».

A les 6

Al recinte de l'envelat, AUDICIÓ DE SARDANES a càrrec de la cobla «La Principal de Collblanc»

A les 6'45

GRAN FINAL i entrega de premis del torneig de futbol.

A les 7'45

A l'envelat, actuació de l'ESBART SANT MARTÍ amb un recital de danses populars dels Països Catalans.

A les 9'30

Projecció «Santa Eulàlia, abans i ara».

Nit, a les 10

Al recinte de l'envelat, GRAN CASTELL DE FOCS D'ARTIFICI.

A les 11

A l'envelat, BALL DE FI DE FESTA, a càrrec de «Pere Vilà» i el seu conjunt, i el conjunt músicovocal «Los Rombos».

Comissió de Festes

Aquest any la Comissió de Festes ha tingut, podríem dir, una desinflada.

Els resultats econòmics de la Festa Major del 1979, varen fer que tots ens desaniméssim un xic. Això ens va fer replantejar el futur d'aquesta Comissió i el seu funcionament.

Teníem la idea de fer un programa anyal d'activitats i festes, ja que malauradament algunes de les tradicionals s'han anat perdent. Pensem que fóra bo de recuperar-les, adaptant-les als temps actuals. Fins ara això no ha sigut possible i hem anat funcionant per inèrcia.

La Castanyada de Tots Sants es va fer amb força participació. La Cavalcada de Reis ha estat la festa més popular: amb la col·laboració de diverses persones s'ha aconseguit confeccionar els vestits dels tres reis, que ja no els haurem de llogar perquè són de propietat municipal. De mica en mica podrem anar millorant aquesta festa, que és una de les més esperades, tant pels petits com per la gent gran.

El ball de Carnestoltes hauria coincidit, pràcticament, amb el que organitzava la Colla de Gitanes i per evitar interferències o fer ball dos dies seguits, ho vàrem deixar.

A l'hora d'organitzar la Festa Major del 1980 la majoria dels membres d'aquesta Comissió vàrem dimitir. Calia doncs saba nova i obrir-la a totes les iniciatives; per això vàrem convidar a les diferents entitats esportives i culturals del nostre poble a fi de donar a la festa un caire nou i popular. Després de diverses reunions va semblar que el més adient era que cada entitat organitzés algun acte i una petita Comissió fós la coordinadora. Això és el que hem fet.

De totes maneres els resultats d'aquest any diran si cal seguir fent la Festa Major com fins ara, amb envelat, orquestres, etc... o totalment diferent.

Finalment, demanem a tots els veïns de Sta. Eulàlia que participeu i col·laboreu en els diferents actes, fent així una Festa Major més nostra.

XVI Concurs Provincial de Fotografia

Aquest tradicional concurs del nostre poble va celebrar-se l'any passat per quinzena vegada, i l'exposició de les obres presentades va tenir lloc al nou Centre de Cultura Sant Jordi, que si bé encara no estava inaugurat, si que estaven les obres acabades i la sala d'exposicions degudament acondicionada. Va ser, doncs, la primera exposició presentada en aquesta nova sala, i val a dir que un marc tan digne va donar encara més relleu a les excel·lents obres de la mostra.

L'únic inconvenient és el fet d'estar molt apartat del recinte on es celebren els principals actes de la Festa Major, el que ben segur restà un bon nombre de visitants. Però tot i així va ser molta la concurrència durant els dies d'exposició al públic, especialment el diumenge al migdia, en l'acte d'entrega de premis.

Esperem poder comptar enguany amb la mateixa acceptació, tant per part dels concursants com dels visitants i de les entitats i cases comercials que col·laboren amb l'aportació de premis i trofeus pels guanyadors.

Gràcies a tots ells, ha estat possible mantenir i anar millorant aquest nostre concurs al llarg dels setze anys d'ininterrompuda celebració, cosa força significativa si tenim en compte que dels altres concursos similars que es celebraven a la nostra comarca (Granollers, Santa Agnès, La Roca) ja no en queda cap.

El que desitjariem —i aquesta va ser la principal motivació inicial dels organitzadors, que no ens cansarem de repetir—, és promoure l'afecció a la fotografia en el jovent del nostre poble, cosa que en alguns moments ha semblat força aconseguida, però que no acaba de consolidar-se, almenys pel que fa al nombre de participants locals al nostre concurs.

Bé, pensem que el que cal és no defallir i procurar millorar en el possible el que s'ha fet fins ara.

Amb aquest propòsit, almenys, s'ha convocat el concurs d'enguany, les bases del qual trobareu a continuació, com també el resultat del celebrat l'any passat.

XV Concurs Provincial de Fotografia

En el Centre de Cultura Sant Jordi, a les 14 hores del dia 5 d'Agost de 1979, es reuneix el Jurat Qualificador del XV CONCURS PROVINCIAL DE FOTOGRAFIA STA. EULÀLIA DE RONÇANA, compost pels Srs. En Joan Mas i Marquès, President de Foto-Film del Vallès, de Granollers; En Josep M.ª Arboix i Salazar; en Jordi Iglesias i Vives, en representació de l'Ajuntament; i En Joan Cabot i Pañach, de l'Agrupació Fotogràfica Santa Eulàlia. Després d'un detingut examen de les 124 obres presentades, acorden, per unanimitat, atorgar els premis de la següent forma i d'acord amb les Bases del Concurs:

TEMA SANTA EULÀLIA

- Primer premi,** Trofeu AGRUPACIÓ FOTOGRAFICA SANTA EULÀLIA i 4.000 ptes. a l'obra «CONJUNT», d'En Josep Cucurella, de Barcelona.
- 2.^{on} premi,** Trofeu CÀMARA AGRARIA LOCAL i 2.500 ptes. a l'obra «GRAONS», d'En Lluís Moya i Parés, de Castelldefels.
- 3.er premi,** Trofeu CANON i 1.500 ptes., a l'obra «FOTO N.º 1», d'En Josep Dalmau i Masó, de Granollers.
- 4.^{rt} premi,** Trofeu ISIDRE PRAT, AG. D'ASSEGURANCES, a l'obra «RETICULAT», d'En Bernardí Fornals, de Cornellà de Llobregat.
- 5.ª premi,** Trofeu GRANJA MARGANSANA, a l'obra «UN DIUMENGE AL MATÍ», d'En Joan Rebollar i Segalés, de Martorelles.
- 6.ª premi,** Trofeu FORN SANTA EULÀLIA, a l'obra «EN PAU DE CACERA», d'En Pere Pedret i Juncosa, de Barcelona.
- 7.ª premi,** Trofeu SUBMINISTRES CLADELLAS, a l'obra «SOLETAT», d'Àngel Lapaz i Bonete, de Barcelona.
- 8.ª premi,** Trofeu ESTACIÓ DE SERVEI STA. EULÀLIA, a l'obra «CONTRALUZ», d'En Josep Martínez i Rodríguez, de Castelldefels.
- 9.ª premi,** Medalla de FOTO-FILM DEL VALLÈS, a l'obra «CRISTO», d'Antoni Dalmau i Carbonells, de Granollers.

TEMA LLIBRE

- Primer premi,** Trofeu MAGNÍFIC AJUNTAMENT DE SANTA EULÀLIA, a l'obra «LA HOJA», d'En Joan Mestres i Martí, de Sabadell.
- 2.^{on} premi,** Trofeu CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA, a l'obra «DON JOSE», d'Antoni Ruiz i Correa, d'Hospitalet de Llobregat.
- 3.er premi,** Trofeu CANON, a l'obra «FOTO N.º 2», d'Àngel Lapaz i Bonete, de Barcelona.
- 4.^{rt} premi,** Trofeu Diana PIENSOS, a l'obra «PAISAJE», d'En Joan-Lluís Mas Romero, de Sabadell.
- 5.^{rt} premi,** Obsequi LLIBRERIA CARBÓ, a l'obra «JA EN QUEDEN FOCS», d'En Gonçal Izquierdo i Castejón.
- 6.ª premi,** Trofeu FERRETERIA POMA, a l'obra «CARME», d'En Josep M.ª Vall i Ponsa, de Sabadell.
- 7.ª premi,** Trofeu RESTAURANT La VALL, a l'obra «INVIERNO», d'En Laureà Piñol, de Ripollet.
- 8.ª premi,** Trofeu GUARNICIONERIA BULTÓ, a l'obra «IMMA i ÀNGELS», d'En Joan Rebollar i Segalés, de Martorelles.
- 9.ª premi,** Obsequi SPORTS ORENÇANA i Medalla FOTO-FILM DEL VALLÈS, a l'obra «DARRER ATAC», d'En Quirze Casablanques i Pascual, de Sabadell.

TEMA RESIDENTS A SANTA EULÀLIA

- Primer premi,** Trofeu CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA, a l'obra «PAGESIA», de Na Maria Sicart.
- 2.^{on} premi,** Trofeu ASSOCIACIÓ DE PROPIETARIS ZONA PRIMAVERA, a l'obra «CONCURS DE DIBUIX», d'En Joan Dantí i Pañach.
- 3.er premi,** Trofeu FORN SANT ANTONI, a l'obra «DIOS BENDIGA TODO RINCÓN DE SANTA EULÀLIA», d'En Francisco Millán i Badía.

I per a que consti, ho signen en el lloc, data i hora abans indicats.

Joan Mas i Marquès
Jordi Iglesias i Vives

Josep M.ª Arboix i Salazar
Joan Cabot i Pañach

XVI Concurs Provincial de Fotografia - 1980

Organitzat per l'**Agrupació Fotogràfica Santa Eulàlia**, amb la col·laboració de **Foto-Film del Vallès**, de Granollers, i patrocinat pel Magnífic Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana

B A S E S

- 1.* **Classificacions.** — TEMA SANTA EULÀLIA DE RONÇANA i TEMA LLIURE.
Per al TEMA SANTA EULÀLIA DE RONÇANA es premiàran les fotos que amb millor tècnica i sentit artístic es refereixin a aspectes documentals de la vida, del paisatge i de motius del terme municipal.
- 2.* **Concursants.** — Residents a qualsevol lloc de la província de Barcelona.
- 3.* **Obres.** — Màxim de TRES OBRES de cada Tema per concursant.
- 4.* **Tamany.** — Costat menor mínim de 18 cm. i costat major màxim de 40 cm., sense muntatge, però reforçat per la seva part posterior.
- 5.* **Presentació.** — Al dors de cada fotografia tindrà de figurar el títol i el tema de l'obra i el lema de la col·lecció. S'acompanyarà detall de les obres que presenti i nom i domicili de l'autor.
- 6.* **Entrega i termini d'admissió.** — Els paquets amb les obres hauran de ser entregades a l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana o a Foto-Film del Vallès, Plaça de la Porxada, 32, Granollers, fins el dia 2 d'agost.
- 7.* **Drets.** — Sense drets d'inscripció, però les obres tindran de venir amb despeses de recader o correus a compte del remitent.
- 8.* **Jurat i veredict.** — Estarà format per un representant del Magnífic Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana, un representant de «Foto-Film del Vallès» i un d'una altra Agrupació Fotogràfica. La seva actuació serà pública i tindrà lloc el diumenge dia 3 d'agost, a partir de les 10 del matí, al local de l'Exposició.
- 9.* **Exposició.** — S'instal·larà en el Centre de Cultura Sant Jordi (Escoles de la Sagrera) i podrà visitar-se els dies del 8 al 17 d'agost. El repartiment de premis s'efectuarà el diumenge de la Festa Major, dia 10 d'agost, a les 13 hores.
- 10.* **Diversos.** — El retorn s'efectuarà seguidament de clausurada l'exposició. Els casos no previstos seran resolts pels organitzadors i pel propi Jurat. Es conservaran acuradament les obres rebudes però no s'admet cap responsabilitat pels desperfectes que puguin sofrir. El fet de concursar implica l'acceptació de les Bases esmentades.

P R E M I S

Hi haurà un mínim de 10 premis, consistents en trofeus.

En el Tema Santa Eulàlia de Ronçana, s'atorgaran, a més a més, els següents PREMIS EN EFECTIU:

Primer Premi:	4.000'— ptes.
Segon Premi:	2.500'— ptes.
Tercer Premi:	1.500'— ptes.

Les obres que obtinguin aquests Premis en efectiu quedaran propietat de l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana. Totes les altres obres, tant de Tema Santa Eulàlia com de Tema Lliure, seran tornades als seus autors.

A fi d'estimular l'afecció a la fotografia artística en la nostra localitat, s'entregaran també un màxim de tres premis a les millor obres d'aficionats locals.

Santa Eulàlia de Ronçana, juny del 1980

El primer equip del C. D. Sta. Eulàlia. Temporada 1979-80
Drets: Joan Ramon (entrenador); Viaplana, Dalmau, David, Pérez, García, Duran, Valeta, Moret, Jesús. Ajupits: Roura, José Alberto, Ernest, Tura, Alvarez Sánchez, Manuel (masatgista), Maspons.

Secció Esportiva

FUTBOL

Primer equip

La temporada 1979-80 el nostre primer equip segueix militant a 2.ª Categoria Regional.

Durant tot el campionat l'equip ha anat classificat amb el grup dels de davant. Al final de la lliga hem quedat en un honorós setè lloc d'un total de 20 equips.

Es podia haver millorat la classificació si en alguns partits jugats a casa no s'hagués fallat tant, doncs es perderen alguns punts que, amb una mica de sort i més ganes, no es tenien d'escapar.

De totes maneres crec que el comportament general de l'equip ha sigut normal i tots plegats hem de felicitar-nos-en.

Esperem que la temporada vinent, amb algunes incorporacions de jugadors nous a l'equip, es puguí millorar.

Juvenil

Aquesta temporada l'equip juvenil ha lograt recobrar la categoria perduda l'any passat; jugarà la propera campanya a 2.ª Categoria.

El resum de la temporada podriem dir que ha estat la regularitat, la majoria de partits han sigut jugats en pràctic, mirant d'assegurar els punts, i l'entrenador crec que ha sapigut aprofitar al màxim el rendiment dels jugadors conscient de les limitacions que el reduït nombre d'ells a cada partit l'hi imposava.

Hem d'esperar que la propera temporada, encara que sigui en una categoria superior, els èxits els acompanyin, doncs la majoria de jugadors ja tindran una mica més d'experiència.

Infantil

De l'equip infantil hem de dir sincerament que n'esperàvem més; amb la «plantilla» que hi havia a principis de temporada pensàvem que quedaria classificat entre els primers del seu grup.

Diverses foren les causes que motivaren aquest fet. Una d'elles va ésser el que alguns jugadors van demostrar poc interès i formalitat, doncs en alguns partits no es presentaren; una altra, falta de confiança i entesa entre entrenador i jugadors, etc.

Amb l'experiència passada, a veure si entre tots som capaços de resoldre aquests problemes, i principalment els jugadors cal que es comprometin a jugar i demostrin una constància que a la llarga serà beneficiosa per a ells.

E. Barbany

HUMOR, per Escobar

FUTBOL - S A L A

Vamos a aprovechar la página que se nos ofrece en el anuario de este año, para hacer un poco de historia sobre nuestra entidad.

El Futbol-Sala Sta. Eulalia, se creó hace tres años, coincidió con la creación por la Federación Catalana de este deporte, habiendo jugado con esta temporada, un total de tres, y militando las dos últimas dentro de la Segunda División de Barcelona.

Los componentes somos jóvenes del municipio, que teníamos ganas de practicar algún tipo de deporte de equipo, y con la buena voluntad y el trabajo de todos logramos esta entidad, que ante todo es un grupo de amigos, pero abierta a todo el mundo.

En la actualidad, los que la formamos somos: Alberto Poma, Narciso Prim, Salvador Salvadó, José Puigdomenech, José M.ª Gual, Esteban Gual, Julián Diosdado, José Luis Yélamos, Miguel Riera, José Uñó, Francisco Brosa, y como delegado del equipo, Manuel Galván.

Por lo que respecta a esta temporada que acaba de finalizar, hay que calificarla de buena, habiéndose obtenido la sexta plaza de una Liga de dieciocho equipos, y haber sido en toda la temporada uno de los equipos fuertes del grupo, a destacar que el campeón fue el F. C. Barcelona, con el que se consiguió un meritorio empate en nuestra pista.

De cara a la próxima temporada, cabe decir que el equipo sufrirá algunas reestructuraciones, debido a que varios de nuestros jugadores van a jugar en equipos de fútbol de categoría regional, por lo que aprovechamos desde aquí para hacer un llamamiento a todos aquellos jóvenes que estén interesados en este deporte, se dirijan a cualquiera de los antes citados.

Para terminar, sólo nos resta agradecer al público que venía a presenciar nuestros partidos los sábados por la tarde, ya que nos representaba un estímulo para nosotros, y también agradecer al Ayuntamiento su colaboración, así como a la empresa «JOMI», todas las atenciones que han tenido con nosotros.

Els nostres corredors Pere Vilardebó i Paco Martínez

CICLISMO

En lo que se lleva disputado de la temporada 80, no podemos decir que hasta el momento haya tenido mucha suerte el corredor local Pere Vilardebó, que este año milita en el equipo Flavia-Gios.

Al comenzar la temporada nos decía que quería que este año fuese el de su despague definitivo, teniendo en cuenta el formidable final de temporada 79 donde consiguió el segundo puesto de la Volta a Catalunya, a sólo dos segundos del vencedor Belda, después de haber ganado una etapa y hacer segundo en la durísima etapa de San Maurici, y en la Escalada a Montjuich logró terminar segundo detrás de Zoetemelk y por delante de hombres como Hinault, Battaglin.

Al iniciarse la temporada los resultados fueron buenos ya que en todas las carreras en que participó siempre se clasificó entre los diez primeros, consiguiendo varios segundos y terceros puestos. En la Vuelta a España sólo la fatalidad pudo alejarle de los primeros puestos, ya que desde el primer día se situó en séptima posición, lugar que mantenía después de haberse disputado alguna de las etapas consideradas claves, hasta que en una etapa en la que hubo numerosas caídas en las que se vio involucrado, junto a la lluvia que caía, hicieron que se retrasara algunos minutos, perdiendo así la codiciada posición; sin embargo en la penúl-

tima etapa de Los Angeles de San Rafael, la más dura de la prueba, logró acabar en segunda posición, ligeramente destacado del resto, remontando con ello hasta el puesto 17, que conservó hasta el final.

— — —

Por lo que respecta al corredor de la categoría de Veteranos, Francisco Martínez, digamos que este año corre por el equipo Basolí - Derbi, el cual está considerado como uno de los mejores equipos de veteranos del momento.

Esta temporada lleva disputadas 16 carreras, cuatro de ellas en Francia, y en todas ha conseguido clasificarse entre las 10 primeros puestos. Hay que destacar la gran carrera que realizó Paco en el Tour de «Sud-Abeyron» disputado en Francia a lo largo de seis etapas, en las que fue un miembro muy destacado para que otro corredor de su equipo pudiera lograr el primer puesto final. En esta carrera quedaron segundos por equipos.

Finalmente, en el Trofeo Simó disputado en Lérida, obtuvo el segundo puesto de la general, después de una magnífica y dura batalla, lo que le confirma como uno de los puntales fuertes de su actual equipo.

Y ya nada más, sólo desearles mucha suerte a los dos y que en lo que resta de temporada los éxitos y triunfos se sucedan.

SOCIETAT DE CAÇADORS

Cada any, anem teixint la història, i des d'aquí parlem de tot el que fa referència a la caça i als amics de l'escopeta.

Em consta que la caça, en la seva manera de ser, és esportiva, gentil i cavallerosa. Les normes que sempre s'han respectat són un compendi de bon fer i elles són les beceroles per a les institucions cinegètiques.

A nivell de recordança diria «La llebre és de qui la caça»..., «El conill del que el segueix»..., «Una colla no serà mai tancada per dalt»..., etc. Però la falta de peces i l'egoisme de «matar» (i quan dic matar no és el mateix que caçar, ja que els caçadors diferenciem molt un mot de l'altre) ha fet anar perdent el prestigi de cavallerositat de jorns passats.

Perquè he fet retret d'aquestes coses? Senzillament m'han vingut a la memòria els trets que se senten fora del temps de caça, o bé els que se senten a punta de dia, quan encara ni tan sols clareja, i tot això és «matar» i no «caçar»; això és l'egoisme d'una peça, del que té a mà una escopeta, i potser aquest mateix és el que després es doldrà que la caça està tan malmesa, que no n'hi ha, i amb totes aquestes coses no s'adona que, a més a més del mal que fa, està actuant contra la Llei de caça.

Un altre punt a tenir en compte dintre la mateixa línia, és el comportament dels amos d'aquests companys, dòcils, obediets i grans amics nostres, alguns amb més afecció si es possible que nosaltres, que són tots els nostres gossos. Si no els ferméssim caçarien cada dia i a tota hora, i aquell que es diu caçador i no respecta mai això de tenir-los fermats, pensant i fins i tot dient algu-

na vegada, «no fan mal, solament s'entrenen». Però, amb la dèria de caçar i tenint en compte la intel·ligència d'animal, si agafen un llogigó se'l megen, i si troben un niu de perdus, no preguntaran a ningú si es poden menjar els ous que la vella està covant, i tots ho lamentarem quan això hagi passat.

Caldria que tots féssim un seriós esforç perquè això que passa cada any no passés més, i la cosa lamentable és que, quan se sent a parlar a gent diferent en grups diversos, els noms que s'anomenen sempre, en uns i altres, són gairebé els mateixos.

Si des d'aquestes ratlles et sents assenyalat..., bé, doncs sí, va per tu i és més, et diré; rectifica el teu comportament pel bé comú i per disfrutar tots més durant la temporada de caça.

En fer recull de la temporada passada diré, com altres anys, que no ha estat ni bona ni dolenta, sinó com sempre; a les primeries distreta i a mida que passa el temps van mimvant les peces i la gent passa a l'esport d'avorrir-se cada vegada que surt.

La repoblació que es fa cada any, ben poc es nota, ja que entre la mixomatosi, els furtius, i també les peces que es cacen cada temporada, al final queda ben poca cosa. De les perdus solament resta poder deixar anar perdiu roja, ja que fins i tot la xuca està prohibit deixar-la anar.

També el mes de desembre es varen tirar unes quantes dotzenes de «colins», que un parell de festes varen fer disfrutar a alguns.

Referent al concurs de Caça organitzat per la Federació, hi participaren els germans Godeo; l'Albert com a caçador i en Manolo com acompanyant. Va-

Magnífic aspecte del camp de Tir «Les Vinyes Noves»

ren fer un bon paper dins els primers quinze classificats, entre la trentena de participants.

També en Francesc Socies i l'Andreu Pujol, varen participar al curset que organitza l'Escola Nacional de Caça, i com que foren ben aprofitats, se'ls donà l'ur diploma acreditatiu.

En tret al plat, sembla que va en augment l'afecció, ja que són bones colles que bastants dissabtes van a cremar pòlvora al camp de Les Vinyes Noves.

He deixat la Societat per l'últim, ja que tots ens hi acollim i, més o menys, tots hem treballat per ella, uns fent feina, d'altres criticant-la. Però els resultats han estat bons, no obstant que hi hagi diverses persones que, des de la seva fundació, han estat i encara són de Junta.

Pot ésser que algú es pregunti ¿per què tants anys de Junta? Jo li puc respondre ben concretament: si vols treballar tens les portes obertes, ja que han estat els de Junta els que plantaren les «tablilles»

al seu dia, que han anat a buscar conills i perdus quan ha fet falta, que han pujat i baixat a Barcelona tantes vegades com ha estat necessari, que han ajudat els guardes quan ha calgut, que s'han estat juntament amb l'escrivent fent el cobrament de les quotes, i moltes altres petites coses que, per ser petites no val la pena anomenar-les; però això sí, no s'han deixat de fer, i el resultat és la bona economia que disfrutem, ja que des de sempre, quan s'ha de fer quelcom es mira qui pot fer-ho i així no es malgasten diners. Es pot dir, a quatre vents, que tots aquells qui hem treballat solament n'hem tret la satisfacció de fer una tasca per a tots i en benefici del Poble.

Em recordo que vaig llegir una vegada «...Quan els gegants ballen hi ha un home que sua dintre» i amb això acabo, perquè aquells que vulguin suar per fer feina sempre tindran la porta oberta per entrar, però aquells que tan sols serveixen per criticar i no fer res..., que es

jutgin ells mateixos.

Seguint el costum d'altres anys, a continuació faré un recull de les tirades al plat amb el número de concursants i els resultats obtinguts.

*Tirada local de Festa Major del dia
12 d'agost de 1979*

Primer classificat amb 24 plats de 25: M. Godeo; amb 23 de 25 A. Godeo i F. Guardiola; amb 21 de 25: F. Canovas; amb 20 de 25: Víctor Sala, A. Sánchez i Masanet; i així fins a 36 classificats.

*Tirada general de Festa Major
del dia 11 d'agost 1979*

Primer classificat amb 25 de 25: Puli-

do; 2.^{on} i 3.er Esteve i Ninou amb 25 de 25; 4.^{art} Marata, 5è Salas, 6è Ramírez, 7è Abadal, 8è Giménez, 9è Herrera i 10è M. Godeo amb 24 de 25; i així fins a 90 classificats.

Tirada Local del dia 1.er de Juny 1980

Primer classificat amb 22 plats de 25, Fco. Cànovas; 2.^{on} A. Godeo amb 21 de 25; 3.er A. Sánchez amb 20 de 25; 4.^{art} A. Cárdenas amb 19 de 25; 5è. Fco. Guardiola amb 18 de 25; i així fins a 31 classificats.

Ara sols em resta dir, i com sempre, fins l'any proper si Déu ho vol.

Josep M.ª Casanovas Mañá

DE L'HANDBOL I ALTRES HISTÒRIES

En poques línies faré una síntesi del que durant l'any he escrit a la revista RONSANA.

Aquesta temporada han jugat en partits de competició, tres equips d'handbol femení de Sta. Eulàlia: l'infantil, el juvenil i el primer equip.

Les infantils han jugat una lliga escolar a Granollers. Aquestes noies han fet un paper que podem considerar bo. Aquest equip, però, pot donar molt bones jugadores en un futur pròxim.

Les juvenils han estat les que han tingut pitjors resultats, malgrat el seu esperit de lluita i voluntat. Però era lògic. Els equips contraris portaven anys jugant i el nostre debutava aquest any. A més, hem d'afegir que gairebé totes les jugadores no arriben a l'edat juvenil i això, vulguis o no, també es nota.

Finalment, l'equip de les més grans ha fet el millor paper de tots tres equips. Han quedat segones de 2.ª Categoria Provincial i han pujat automàticament de categoria. Tanmateix si s'haguessin sacrificat un xic més, la temporada hauria estat més brillant.

Aquesta ha estat, molt resumida, la trajectòria dels equips d'handbol. La junta tindrà properament una reunió per tal de planificar la pròxima temporada.

Canviant d'esport m'agradaria parlar, encara que segurament es farà des d'alguna altra pàgina, d'una notícia important per l'esport a Sta. Eulàlia. De l'esport per tothom. He llegit que, entre els actes programats per la Festa Major hi ha el «I Cross Popular de Sta. Eulàlia». I dic que és important ja que pot servir, perquè la gent de Sta. Eulàlia —tothom— faci esport, si més no, una vegada a l'any. I pot donar la possibilitat que a molts els agradi i ho facin més sovint, que tampoc ens aniria malament.

Apa!, animeu-vos, agafeu dues esparidenyes i apunteu-vos-hi. I no sols els esportistes, sinó també vostè, sí, sí, vostè que pensa que ja no està per aventures. Animi's! ja veurà com no es tan difícil. Ja ho va dir algú una vegada: «El que importa és participar». I TENIA RAÓ.

Lluís Almor

U. E. C. VALL DEL TENES

Una vegada més l'Anuari ens demana la col·laboració de l'entitat excursionista per fer un resum de l'activitat dels socis durant l'any que hem passat.

De fet no es diferencia pas molt de la passada, doncs hi han les tradicionals rutes estiuenques i les saltejades de la resta de temporada, a més de l'anada a Montserrat a peu i la col·locació del pessebre als turons de les nostres rodalies.

La ruta de l'any passat tingué el següent recorregut: Aigües Tortes, Gran Tuc de Colomers, Montardo, Estany de Cavallers i Comaloformo al Massís del Besiberri, i la visita obligada a Taüll i Caldes de Boí. Un altre grup surt dies més tard a les altes muntanyes del Pirineu d'Osca assolint el cim del Posets, el segon de més alçada del Pirineu; també hi havia la intenció de pujar a l'Ane-to però no fou possible degut al mal temps.

Fora de la temporada d'estiu, les sortides més importants han estat la visita que férem als Ports de Beseit, amb els seus impressionants engorjats i la seva fauna animal. També s'intentà de pujar a la pica del Canigó, cosa que no poguer portar-se a terme degut al mal temps que feia per aquelles contrades. A mig juny, poguérem fer una sortida a la regió del Carlit, en la Cerdanya francesa pujant al Puig Peric i recorrent les seves rodalies i el lloc on neix el riu Tet.

En l'aspecte cultural tenim de parlar de dues importants projeccions; una de diapositives del doctor Padrós, que versà sobre el tema de l'illa de Pasqua, comentada pel doctor Antoni Ribera, i l'altre de pel·lícules de l'expedició catalano-navarresa al Dhaulagiri i Nepal, un paradís al peu de l'Himalaia, documentada i presentada per Jordi Pons i el doctor Padrós que hi tingueren una gran participació. També uns quants associats de la Unió portaren a terme un muntatge de diapositives que versà sobre el Pirineu.

També s'ha renovat la Junta de la Unió, entrant com a president en Marcellí Canadell, lloc que ocupava en Lluís Galobart; en Pere Ciurans és el sots-president i en Josep Vinyeta l'encarregat del material; els altres càrrecs els tenen gent de Lliçà.

Com a última novetat cal dir que s'està preparant una excursió al Mont Blanc, cim culminant dels Alps i el més alt de tota Europa. Els expedicionaris seran gent de Santa Eulàlia.

U.E.C. Vall del Tenes

La Colla dels Petits

BALL DE GITANES

Certament, aquest any hi ha hagut un avalot de Colles del Ball de Gitanes, en tota la Comarca Vallesana, doncs uns divuit pobles han organitzat les tradicionals colles i fou necessari ordenar-ho una mica tot això. Es van reunir tots els pobles i, per sorteig, es varen formar dos grups. Hi participaren els de Cerdanyola, El Palau de Plegamans, La Llagosta, Martorelles, El Masrampinyo, Mollet del Vallès, Montmeló, Montornès del Vallès, Parets del Vallès, Polinyà, Ripollet, Santa Maria de Barberà, Santa Eulàlia de Ronçana i Vilanova del Vallès, amb les absències de L'Ametlla del Vallès, Castellar del Vallès, Sant Antoni de Vilamajor i Sentmenat.

Com podeu veure, es va fer una cam-

panya molt espectacular i completa, doncs fins i tot es va celebrar el I Aplec de Colles del Ball de Gitanes del Vallès i tingué lloc a Montserrat, davant la nostra estimada Verge Moreneta, amb l'ocfrena de la dansa, participant-hi uns 1.300 dansaires, i tot això molt ben organitzat per l'Obra del Ballet Popular. Pensem que ha sigut una fita molt important en el nostre folklore.

Al nostre poble, les ballades es varen fer el dia 17 de febrer, diada del Carnestoltes, com és tradició d'aquestes ballades. El lloc fou el local anomenat «El Magatzem», degudament arranjat amb cortinatges i parquet; també hi havia servei de begudes. Hi participaren les colles de Santa Maria de Barberà, La

Llagosta, Mollet del Vallès, Martorelles, Montmeló, Parets del Vallès i Santa Eulàlia de Ronçana, essent acompanyades en la part musical per la cobla La Principal del Vallès i presidides per les digníssimes autoritats. Per acabar, i com ja és costum, es va fer un Ball de Fi de Festa, musicat pel conjunt Dorin Group. Hi va assistir molta gent i tot i que el local és espaiós, quasi no s'hi cabia.

Del nostre poble hi havia dues colles, la mateixa dels joves i, així com l'any passat la novetat fou aquella colla llampec dels veterans, enguany ha sigut la nombrosa colla dels menuts, de 18 parelles. Per cert que ho han fet molt bé. Veiem que hi ha bon planter, hem de procurar d'anar-lo cuidant per poder continuar forces anys.

Els components de les Colles eren els següents:

COLLA DE JOVES

Carles Duran - Anna Valls
Josep Dantí - Maria Lázaro
Pere Bonet - Rosa Sans
Josep Vilaró - Carme Barroso
Pere Bellavista - Montse Ciurans
Josep M.ª Bonet - Imma Cladellas
Josep Montes - Antònia Cladellas
Miquel Cladellas - M.ª Antònia Cladellas
Esteve Viadé - Antònia Bonet
Miquel Maspons - Maria José Barroso
Xavier Requena - Eva Blanco
Pere Grañana - Maite Dantí

COLLA DE PETITS

Lluís Roura - Marta Tura
Josep Cladellas - Laura Prat
Enric Casabon - M.ª Carme Viadé
Miquel A. Riera - M.ª Carme Dantí
Jordi A. Riera - Imma Casals
Josep Ciurans - Montserrat Duran
Josep Pericas - Montserrat Iglesias
Jordi Iglesias - Núria Isanta
Francesc Cladellas - Carme Vilaró
Carles Dantí - Dolors Solé

Jaume Dantí - Dolors Herraiz
Francesc Cladellas - Teresa Gubern
Jaume Cladellas - Esther Roura
Xavier Costa - Dolors Barbany
Miquel Puigdomènech - Rosa Alvarez
Jaume Espel - M.ª Mercè Barbany
Miquel Espel - Iolanda Prat
Josep Casals - Anna Maspons

Diablot: *Iolanda Alvarez*

Assajadors: *Josep Solé i Esteve Maspons*

Pel que fa a les actuacions de les nostres Colles, podem dir que aquest any han anat a bastants pobles i ho han fet força bé. Ja se sap, un dia surt més bé que l'altre, però el més important és que hi han participat, i han gaudit d'uns dies d'esplai molt profitosos, cosa molt necessària per aquesta jovenalla. Finalitzades les ballades, generalment es fa una excursió i la colla dels petits anaren a Blanes, visitant el Jardí Botànic i a la tarda es varen arribar a l'aeroport de Girona. Els hi va agradar molt. La Colla dels joves, malgrat que l'any passat no en varen fer, enguany varen anar dos dies a Peñíscola; també s'ho passaren molt bé.

Els pares dels petits dansaires varen organitzar un sopar de germanor, durant el qual varen fer entrega d'uns obsequis als assajadors i a les seves esposes, així com també a En Josep Barbany i a la seva esposa. També la colla dels joves varen repetir aquest gest fent un sopar i obsequiant als assajadors i esposes. Són molt boniques aquestes trobades.

Ens acomiadem expressant a tothom, l'Excel·lentíssim Ajuntament, components de les colles, pares dels nens i nenes de la colla dels petits, el nostre més sincer agraïment per la col·laboració i recolzament que ens han donat, i tots molt contents, us diem: fins l'any vinent si Déu ho val.

La Comissió del Ball de Gitanes

La revista "Ronsana"

Què podem dir de la nostra Revista que no hàgim dit ja en els comentaris que anualment es publiquen en aquest anuari?

Potser enguany podríem destacar el fet que s'hagi publicat el número 100, fita sempre important de tota publicació, i més quan es tracta d'un periòdic de les característiques del nostre.

Va coincidir amb el que normalment es fa extraordinari per les festes de Nadal i es va aprofitar per donar-li una presentació i un contingut adient a ambdues celebracions, cosa que creiem va ser força aconseguit.

Apart d'això, han aparegut els números normals i previstos, potser en algun cas amb un cert retard respecte a la data que correspon, cosa que es fa impossible d'evitar tenint en compte que tots els redactors i col·laboradors fan el treball ben desinteressadament i han de restar temps de les seves obligacions habituals, cosa que no permet pas exigir sinó més aviat agrair l'esforç que hi esmercen i la bona voluntat demostrada.

També es va celebrar enguany, com és tradicional, el «Sopar de Ronsana». Tingué lloc el dia 7 de Juny al Restaurant Sta. Eulàlia, i va constituir, com sempre, un acte social i cultural d'un nivell poc freqüent als nostres pobles, en el que s'hi aplegaren col·laboradors i simpatitzants de la Revista, no sols de la Vall del Tenes, sinó també d'altres indrets més allunyats. Els assistents van superar la xifra de 150.

L'acte va consistir en un senzill sopar de germanor i, a la sobretaula, les intervencions de gairebé tots els redactors del «Ronsana», amb la lectura d'un escrit que havien preparat prèviament i que, conjuntament, volia ser una mena de número parlat de la revista.

Van assistir-hi com a invitats especials el nostre senyor bisbe Dr. Ramon Daumal i el periodista i crític cinematogràfic Miquel Porter i Moix, els quals també van dirigir la paraula als assistents.

— — — —

I tornant a la revista, només congratular-nos del fet de la seva ja llarga vida i continuïtat, esperant que, així com ara hem celebrat l'aparició del número 100, poguem al seu dia celebrar també el segon centenari... i successius, cosa que seria del tot impossible si no es pogués comptar, com fins ara, amb la col·laboració de tots: redactors, subscriptors, lectors, anunciants..., gràcies als quals es realitza una tasca que vol estar al servei de tothom i que honora al nostre poble. Per molts anys!

Revista Ronsana

Grup de Teatre Santa Eulàlia

Després de la tradicional representació dels «Pastorets» d'en Folch i Torras en les festes nadalenques, enguany el grup de teatre va començar a treballar en una obra d'un escriptor contemporani, el valencià Rudolf Sirera: «La història de la representació frustrada de la llegenda de la princesa trista».

El principi de treballar en aquesta obra va ser un xic descoratjador, doncs, era una obra que ens agradava el text però una mica difícil de posar en escena i que, aquesta posta en escena, realment transmetés, d'una manera entenedora per el públic, el contingut de l'obra.

Una vegada marcades les primeres línies del muntatge mitjançant una estructura de ferro, vam començar a jugar amb aquesta i anar-hi trobant els elements que necessitàvem per a expressar-nos, també trossos de text s'incorporaren en forma de cançó, amb música viva, mitjançant dues guitarres i una bateria i, seguint dos esquemes molt senzills de posta en escena, l'un a semblança del teatre camperol mexicà i l'altre, a semblança del teatre xinès, per diferenciar les dues trames que existien dins el mateix argument de l'obra, —la trama de la ficció i la de la realitat—, utilitzant les màscares i una simple cabana, i amb un treball en molts moments dur ja que el dia de l'estrena s'apropava, es va posar l'obra dalt de l'escenari, participant en el «Concurs de Teatre del Vallès» d'enguany, guanyant el primer premi.

Aquest primer premi sabem que és fruit de moltes hores de no dormir i d'un treball seriós i amb esforç per part de tots i, malgrat aquesta bona classificació de l'obra, sabem que ens queda molt camí per recórrer, moltes coses per aprendre i que tenim ganes que no es quedi tot aquí, sinó de millorar amb totes les ajudes que ens fan falta i que són moltes com a grup de teatre i poder oferir a Santa Eulàlia una major qualitat en aquest fenomen social que és el teatre.

Grup d'Esplai

Tothom té dret a gaudir del temps lliure, i per tant, tothom pot utilitzar-lo de la manera que vulgui.

Davant d'això, nosaltres ens preguntem: El temps lliure dels infants cal omplir-lo amb activitats d'esplai o bé hem de deixar al nen al seu lliure criteri perquè disfruti de la seva llibertat? Davant d'això, nosaltres creiem que no podem deixar que la societat i els mitjans de comunicació els impulsin al consumisme i a la passivitat.

Creiem, per tant, que el temps lliure és necessari per al desenvolupament físic i psíquic de la persona, i volem fer-ne un temps per educar una sèrie de capacitats i valors que la nostra societat no ofereix: Creativitat, espontaneïtat, llibertat d'iniciativa i d'elecció, sociabilitat, respecte a la natura...

Aquest és el nostre plantejament. Ja portem més de mig any treballant i sempre hem intentat aconseguir aquesta educació integral de l'infant.

Després de fer el curs de monitors de l'Escola de l'Esplai, que ens va tenir ocupats durant molts caps de setmana, vàrem començar a preparar activitats per als infants. Hem fet diversos festivals: en ocasió de la diada de Sant Jordi, de la inauguració de la Biblioteca; també vàrem celebrar el Nadal, amb una visita de pessebres i el Carnestoltes, amb una tarda de disfresses. Finalment, el passat mes de Juny anàrem una bona colla d'excursió a Vidrà, prop de Sant Quirze de Besora.

Últimament, la tasca de preparació de Colònies ens porta molt ocupats. Som una colla amb molta il·lusió i moltes ganes de fer coses de cara a les Colònies i al curs que ve, en el qual pensem treballar en aquest camp un xic oblidat que és el lleure dels infants.

Esperem que ens anem trobant cada any a l'Anuari, en aquest espai que encetem enguany. Estem molt contents de com ha anat l'esplai fins ara i estem segurs que el tirarem endavant.

Fins una altra!

AGRUPACIÓ FOLKLÒRICA SANTA EULALIA

Expansió i triomf de la Sardana

En la primera meitat del segle XIX, la sardana era un ball corrent i normal en els vessants del Pirineu; el d'ençà i el d'enllà. Després va decaure en les contrades ultrapirenenques, i probablement sense tenir-hi cap mena de relació, va adquirir més popularitat en les contrades més meridionals, ja separades del

Pirineu. L'obscur inici de l'expansió de la sardana s'explica, crec, amb el fet normalíssim i humaníssim que tal i tal cobla tractessin de poder actuar en les poblacions més importants de les comarques veïnes a la seva, i millor i tot en les comarques no veïnes.

Així es comprén la incursió de la cobla d'en Miquel Guix l'any 1850. Va anar a tocar a Mataró. I com que Mataró era tan a la vora de Barcelona, Miquel Guix va decidir d'arribar-se fins a la capital, sense contracte, únicament per provar sort. I la sort va acompanyar-lo. Ell i la seva cobla van omplir el buit de dos dies no programats... en el mateix gran Teatre del Liceu de Barcelona.

Per una simple raó de circumstàncies, la sardana va entrar a Barcelona per la gran porta del Liceu.

Allò havia estat un meteor; i fugaç o no, un prenunci. Nou anys després, el 1859 —l'any de la Renaixença, l'any dels Jocs Florals, l'any del primer submarí del món rodant sota l'aigua del port de Barcelona, l'any de l'inici de l'eixampla barcelonina— amb no poca concurrència de rossellonesos i empordanesos i amb una gatzara i una avalot que van merèixer algunes censures, se celebraren les primeres ballades barcelonines.

FESTES DE PRIMAVERA

*Les Festes de Primavera
s'han organitzat de nou
provocant com lògic era
un veritable enrenou.
Gent que es movia i trobava
per les Festes programar
i allí cadascú aportava
idees a realitzar.
Un dels problemes era,
com aconseguir diners,
doncs la nostra idea primera
fou de que no es cotitzés.
Però com era d'esperar
el problema es va resoldre,
la gent va col·laborar
i tot va ésser arribar i moldre.*

*La gent a les Festes anava
quan es volia divertir,
doncs allí tothom trobava
motiu per poder-se esbargir.
Els infants, pares i mares,
joves, avis i tothom
varen sortir de les cases
omplint actes gom a gom.
Agraïm sincerament
l'ajuda que hem trobat
i que ha estat certament
la base del bon resultat.
Esperem que l'any vinent
ens tornem tots a trobar
i tant gran esdeveniment
us puguem de nou anunciar.*

Els privilegis i *ordinacions de la BARONIA de MONTBUI*

Qualsevol aproximació a la nostra història té un interès ja que és a través d'ella com anem prenent consciència del passat comú que ens dona una personalitat pròpia com a poble. Coneixent i valorant aquest passat sentim l'arrelament a la nostra terra.

Són molts els aspectes que caldria estudiar, de tipus econòmic, demogràfic, institucional, etc. Ara donem una passada a l'organització político-administrativa de la Baronia des del moment que aquesta deixa d'estar sota el domini d'algú senyor particular (Planella, Torrelles) i passa a la jurisdicció de la ciutat de Barcelona i per tant al Consell de Cent, això succeï el 26 de març de 1490.

Tots els termes que pertanyien a un senyor, fós com fós aquest, s'anaven configurant mitjançant els privilegis que se'ls hi otorgaven com a vassalls. Per això la millor manera de conèixer l'evolució de l'organització de la Baronia és estudiant dits privilegis.

Hem dit que començaríem l'estudi a partir de 1490 perquè és aleshores quan s'adquireix el que en podríem anomenar un tipus d'organització autònoma i més o menys democràtica, ja que són fonamentalment els propis habitants de la Baronia els que la governen. No per això, com ja veurem, es pot dir que no hi restin elements del típic règim senyorial, doncs en gairebé tots els privilegis hi ha algun capítol que fa referència als lligams i obediència que la Baronia ha de mantenir respecte al Consell de Cent de Barcelona.

L'estudi de cadascun dels privilegis seria molt llarg ja que són molts els elements a comentar; en farem una llista i en veurem algun amb més deteniment.

Comencem pel donat per Pere III l'any 1384 anomenat «del Carreratge», mitjançant el qual el terme de la Baronia de Montbui es considerava «carrer de Barcelona» i d'aquesta manera els seus habitants gaudien de les mateixes llibertats i drets que els de la ciutat. Aquest era un pas important si tenim en compte a més a més que el senyor de la Baronia era el mateix rei. El procés però s'estroneja ja que el rei tornà a vendre la Baronia a un altre senyor.

Fou pel privilegi de «l'Entrega» de l'any 1490 com la Baronia passaria a la jurisdicció del Consell de Cent; a partir d'aquí s'anirà formant l'organització que arribarà, amb alguns canvis, fins el moment de la seva desaparició. Queden establerts els lligams que hi han d'haver amb la ciutat de

Barcelona i com ha d'ésser el govern de la Baronia, per això després l'analtzarem més extensament.

L'any 1522 es dona el privilegi dels «Jurats del consell i govern de la Baronia», que de fet venia a posar en pràctica el de «l'Entrega». Amb aquest privilegi queda ja pràcticament configurada l'organització de la Baronia. També, per la seva importància, en parlarem de forma expressa.

Els restants privilegis i ordinacions són de fet rectificacions i petits avenços, sense produir-se cap gran canvi. A 1571 es dona el «d'Insaculació i matriculació d'oficis de conseller» que pretenia ésser una forma més ordenada d'elecció dels consellers però que al mateix temps assegurava el control que el Consell de Cent podia fer sobre els mateixos. En un sentit semblant tenim el de 1640 de «Reforma d'insaculació del batlle». Finalment l'any 1674 es fan les «Ordenances sobre tributs i ampliació d'atribucions dels Jurats», quedant així ja tractada tota l'organització de la Baronia.

Aquest estat de coses durarà fins a 1712, ja que amb l'entrada de Felip V a Catalunya i el seu decret de Nova Planta canviaria l'orientació i l'autonomia fins aleshores disfrutada.

El privilegi de l'Entrega fou concedit, com ja s'ha dit, el 26 de març de 1490 segons les deliberacions fetes ja pel Consell de Cent el 22 de novembre de 1489. En el privilegi s'hi llegeix que: «Les Universitats (assemblees) de les Parròquies del Terme de Montbui i els individus d'aquelles, que havien estat sota el senyoriu del Magnífic Mossèn Martí Joan de Torrelles, senyor dels castells de La Roca i de Montbui..., volent i desitjant fer-se vassalls de la ciutat de Barcelona..., pregunen a la ciutat que per la seva acostumada benignitat i benevolència, volgués acceptar-los com a súbdits i vassalls».

La ciutat de Barcelona acceptà aquesta petició així com els tractes fets entre els habitants de la Baronia i el senyor Martí Joan de Torrelles segons els quals aquest es venia tota la jurisdicció civil i criminal i tota altra espècie de jurisdicció que hagués tingut pel preu de 6 mil lliures. La ciutat aleshores accepta fer-se càrrec de les jurisdiccions i otorga el privilegi esmentat, format per 28 capítols.

S'estableix que la ciutat i habitants de les dites parròquies facin préstecs per tal de pagar a Martí Joan de Torrelles les 6 mil lliures, quedant obligades en aquests totes les persones de la Baronia, recuperant, si convé, els diners mitjançant altres impostos.

És molt important el capítol quart que diu «la ciutat no podrà donar, vendre o entregar, transferir ni hipotecar, ni alienar les dites parròquies, termes i jurisdiccions tingudes per la compra efectuada, i si es fes el contrari, que la donació, venda o contracte fos nul «ipso facto et iure» (al moment i amb justícia). D'aquesta manera quedava assegurat que la Baronia no tornaria a passar a mans d'un altre senyor particular.

D'altra banda la ciutat acceptava no tenir cap tipus de procurador per a exercir alguna jurisdicció en el terme de la Baronia, fixant així aquella certa autonomia de la que abans parlàvem. Tot i així, quan es produís la visita d'un conseller del Consell de Cent, mentre aquest estigués en terme de la

Baronia, el batlle o qualsevol oficial de la mateixa deixaven de tenir la jurisdicció encomanada.

És fonamental el capítol 8è pel qual els habitants de la Baronia podien elegir, per majoria de veus, cada 3 anys, tres persones de bé, naturals i residents en el propi terme, casats o vidus i que no estiguessin en «bandositat» (en revolta), havent-se de fer l'elecció el dia de St. Pau (mes de gener) en l'assemblea de tot el poble i en el lloc i forma acostumats. Els 3 elegits s'han de fer saber al Consell de Cent dins de 8 dies i els consellers n'escullirien un dels tres, abans de Carnestoltes, per tal de que fos el batlle pel trienni següent.

El batlle s'ocuparà de tot tipus de jurisdicció i causes que no sobrepassin els 100 sous i de totes les altres causes mentre no en derivi la mort o la mutilació d'un membre. El sou del batlle s'establia en 12 lliures l'any. El lligam amb la ciutat de Barcelona com a «Senyor» es veu en tots els casos, així per exemple el batlle estava obligat a tenir per assessor a un dels advocats de la ciutat.

En la relació entre la Baronia i la ciutat en surten també beneficis clars per la primera. En el capítol vint llegim que la ciutat i els seus consellers han de procurar per la defensa de dites parròquies, terme i habitants d'aquelles, presents i futurs, encara que dites despeses estaven a càrrec de dites parròquies i no de la ciutat.

S'estableix també que els individus del terme es poden reunir on vulguin però amb la presència del batlle. Això no era necessari per a reunir-se en la parròquia respectiva, però en aquest cas tan sols es podien tractar qüestions referents a l'església.

Com a aventatge respecte als habitants de Barcelona, els de la Baronia no estaven obligats a la reparació i construcció de les muralles de la ciutat, mentre disfrutaven de les mateixes prerrogatives, aclarint però que no estaven exempts dels altres drets reials.

Finalment es diu, en el capítol 28, que les parròquies de la Baronia estan satisfetes de la deferència que la ciutat té vers elles i en senyal de senyoria es comprometen a pagar cada any, la vigília de la Mare de Déu d'agost, 25 lliures.

Amb aquest privilegi la baronia havia aconseguit una seguretat i continuïtat que abans no tenia, a part d'haver iniciat ja el procés de l'auto-govern «municipal».

Si hem vist com es posaven els fonaments de l'organització de la Baronia, ara amb el privilegi «dels Jurats i govern de la Baronia», es porta a terme la posada en pràctica de l'abans esmentat així com es perfeccionen més els instruments de govern.

El document comença dient que s'estableix i s'ordena que el dilluns de la festa de la Pentacosta el batlle està obligat a reunir l'assemblea general de tots els habitants del terme, mitjançant repicament de campanes, i en dita assemblea amb els jurats sortints i altres prohoms que els hi sembli, facin l'elecció de 4 prohoms, habitants en el terme que no tinguin deutes i

no hagin sigut jurats l'any anterior, per a tenir aquest càrrec. Després han de fer el jurament davant del batlle i si algun elegit volgués renunciar ha de ser obligat pel batlle a acceptar l'ofici.

Com a missions que els jurats tindran, es diu que quan algun conseller del Consell de Cent vagi a la Baronia, els jurats amb el batlle estan obligats a preparar-li l'estada, a anar-lo a rebre i a acompanyar-lo fins al lloc on s'hagi d'allotjar. A part hauran de pagar totes les despeses amb els diners del clavari (tresorer), si convé posant impostos especials. Estan també obligats a vendre i arrendar els tributs que la Baronia posi, fent assegurar el preu al clavari, al qual se l'ha d'elegir en assemblea general. Així mateix han d'exigir els comptes al clavari un cop acabi el temps del seu ofici.

El punt més important és el capítol 6è, en el que es diu que tot el que es decideixi en l'assemblea convocada pels jurats i amb l'assistència del batlle tindrà «força i valor» i per ningú podrà ser contradit. Les decisions preses es posaran en pràctica però amb l'autoritat i el decret dels consellers de la ciutat de Barcelona (un cop més s'aprecia el control del «senyor» sobre els «vassalls»).

Els jurats mentre els dura el seu càrrec tenen la salvaguarda i protecció de la ciutat, que significa que ningú pot atemptar contra les seves persones.

S'acaba el privilegi dient que el càrrec de jurat té una durada d'un any i que en l'acabament de dit ofici han de donar comptes als jurats entrants.

La donació d'aquestes ordinacions, segons està escrit en el mateix document, està pensada de moment per 44 anys, per tal de provar si dites concessions són acceptables, al mateix temps que el Consell de Cent es reserva la possibilitat d'esmenar-les o ordenar-ne de noves.

Tal com dèiem aquests dos privilegis anteriors marquen l'organització que la Baronia tindrà durant tot el segle XVI i XVII. Tot i així els altres documents que al principi anomenàvem acabaren de pulir un tipus d'administració una mica especial en tant que no era típicament senyorial, per altra banda ben normal en una Baronia, ni municipal en tant que hi havia el lligam entre les diverses parròquies i la ciutat de Barcelona.

El cert és però que la Baronia de Montbui, emparant-se en aquesta situació, es desenvolupa d'una forma gairebé autònoma que li permet, almenys en algunes èpoques, assolir un grau de creixement poc comú a la resta de comarca.

Jaume Dantí i Riu

CASES QUE TENEN HISTORIA

CAN FARRARONS

Can Farrarons era a la llista de les cases que quedaven per un futur estudi, però potser no hauria sortit aquest any. Un motiu sorgí, una simple situació que s'entrellaçà dins les activitats de la vila. Fou l'assistència a la festa de germanor del «Ronsana». Després de l'alegria pròpia d'aquests actes, acudits i entreteniments, més o menys realisme, cortinatges i vidres glaçats que deixen passar la llum sense veure's la imatge, on molt es voreja i res es profunditza, perquè ni és el moment ni potser el moment hi cal, va parlar en Marcel. Llavors, tot contrast, vaig saber el traspàs, l'any passat, del Ton de Can Farrarons. Lent, real i cru, tot silenci; sempre hi ha silenci quan s'exposen breus les realitats dramàtiques. Imposant amb realisme i dolcesa el seu record de molts anys enrera, les penúries de la guerra i del front on la mort no el volgué escollir, com a tants d'altres d'ací i allà ho feu, recordava les noies de Sta. Eulàlia que allà perderen el promès, i el sofriment, i el transcórrer suau de tasca contínua i callada, fer casa i sense soroll, de bon amic, d'afany de més saber dins la senzillesa, l'activitat en

el teatre d'aquells temps de Mossèn Manuel i les fronteres amples i limitades del Casal, nucli d'esbargiment de la joventut d'aquell llavors no pas tant llunyà, ni millor ni pitjor que ara, però de llavors...

Vaig decidir centrar-hi aquest any. A la memòria em venien aquells records llunyans, dels anys 50, quan les nenes de can Farrarons anaven a l'escola i que motivaven que nosaltres anéssim a passar-hi algunes estones. Després foren noies, encara continuàrem classes amb les més joves. Després s'anaren casant i tot passava a la llunyania del record.

— — — —

Can Farrarons és, senzillament, la masia del Rieral, amb arrel i història. Ni gran ni petita, sòlida i vella, sense complicacions, treball i treball, tot fruit de la pagesia, la constància i el no parar dins l'ordre, coses que han fet pujar un poble al llarg de centúries. Em deien que el Ton m'hauria contat moltes coses que ells no recorden bé, que no era una casa gran com altres que he fet sortir, però, on no hi ha grandeses?, i a quina gran no trobaríem petiteses? Jo crec que és molt gran, més que moltes d'altres, i que la pau s'hi respira i l'omple. Però aquests no són els meus objectius.

La història de Can Farrarons té començaments imprecisos. El més sòlid, sens dubte, la inscripció sobre la pedra del bell portal, bona lletra i bon

La inscripció al portal

dibuix, una ortografia poc ortodoxa i forma ben rural. Hi consta en Joseph Farrarons, l'any 1694, constructor de la casa. Referències hi ha més antigues, però el cert és que aquest Josep Farrarons Massachs és l'únic baró Farrarons de qui ha quedat constància escrita, coneguda fins ara. Per quatre vegades, possiblement cinc, la pubilla fa que aquest nom canviï i es vagi allunyant. Fins i tot avui.

Es conserven una colla de documents, la major part familiars, testaments i capítols matrimonials, compres de peces de terra, censals, donacions i liquidacions, que permeten reconstruir, amb poca precisió, la línia d'hereus i pubilles al llarg de més de tres centúries.

A la casa queda la tradició que el primer Farrarons i el nom procedeixen d'un fadrístern de La Ferreria. Sense proves.

Els documents més antics són de 1642 i 1644 amb referències a 1630. No mencionen la casa. En llatí, paper, bona caligrafia, els dos signats pel Notari de Granollers (Granullarior) Pere Colomer. Ben traduïts i estudiats, deuen ésser molt interessants. En general semblen parlar de dret d'aigües, i censals, de la dependència del Priorat de «Sant Micaelis des Fallio (S. Miquel del Fai) principat de Catalunya, Comtat de Rosselló i Cerdanya...». Parla dels Priors D. Jaume d'Agullana, de D. Bernat de Cardona. Cita moltes cases i noms, repetint els de Joan i d'Antic Valls i Granada, de can Granada, possiblement representant o recabdador. Precisa noms de pairalies, Bosch, Granada, Torra, Falgar, Brustenga, Pallàs, Maspons, Sabater, Lladó, Bastida, Burguès, Parellada, Mansi Ferrarii, repetit. Serà Farrarons o Ferreria? Pagaments anuals, mesures de xeixa, lliures catalanes, parelles de capons per Nadal. Possiblement per aquelles dades ja els Farrarons tindrien alguns interessos pel Rieral, potser una primera casa, o drets de regar. Perquè, al dors del darrer full, es llegeix, en català, interpretat en part:

Són de Joseph Farrarons i Massachs i s'han d'entregar a Pere Cabot, veí d'aquesta localitat al 12 juliol 1691 (o potser 1671) en poder de... preu 27 lliures.

Altra de 1644 repeteix al·lusions a Can Granada, en llatí, segurament apoderats o perceptors.

Dos documents de 1681 i 1682 parlen de drets parroquials i repeteixen els noms de Jaume, Antoni i Amador Pou i Batlle, sembla de Bigues, amb arrendatari d'una peça, o cens. Documents curiosos perquè són mig en llatí i part en català. Es parla de drets de laudemí i nomena Isidre Ferrader, és escriptura pública i notarial, potser Ferrader i Farrarons són el mateix, però fóra estrany. L'arrendador és en Joaquim de Grimau i de Montserrat, amo de la Bastida, l'arrendatari en Pou. Es curiosa la convivència de català i llatí, temps de transició, però amb una particularitat molt original. Usen el llatí en l'encapçalament, les parts convencionals i legalistes, al final, però quan s'estipulen els tractes, les parts de raïms i panses, blats i fruits, tot això en català, que tothom ho entengui bé. Potser d'ací ve allò de «Clar i català».

Per aquests anys no es veu el nom Farrarons enlloc, malgrat aquests documents deuen tenir alguna relació familiar.

És el 1730 que retrobem el nom, en català ja.

Maria Farrarons, segurament filla del Josep que figura al portal, casada sembla uns 20 anys enrera amb Isidre Rugala, mestre de «minyons», que fóra la pubilla i que ara viu en segones noces a Parets.

En 1730 es vídua, casada amb Pere Malla, habitant a Parets. Per tot això ara s'anomena Maria Rugala Malla Farrarons, i té, almenys, un fill del primer matrimoni, Jaume Rugala i Farrarons. Mare, que seria usufructuària i fill, hereu, venen una peça a en Pere Salgot. Cal observar que Maria pren els dos noms dels marits abans del seu, l'un per deixar hereu, l'altre pel marit actual.

De nou, el 1752 mare i fill venen a Isidre Xalabarder una casa i peça de terra per 263 lliures. Com testimonis citen els noms de Torra, Cabot, Brustenga, Maspons.

I en 1759, mare i fill venen altra peça al Pere Salgot, 8 quartans de regadiu per 40 lliures. Al mateix any, Isidre Xalabarder compra altres terrenys. Sembla que la venda ve motivada per satisfer pensions pendents. Entre testimonis, en Jaume Maspons de la Vall.

Aquesta Maria Farrarons seria possiblement pubilla allà pel 1710, casà amb el mestre, vídua i de nou es casa a Parets. Però són moltes vendes i cal pensar que el fill Jaume, del que mai es parla, seguiria a la casa. Les vendes serien per pagar les legítimes als fills del segon matrimoni. Així veiem que el 10 maig 1789, Esperança Vendrell i Rugala cobra les legítimes paterna i materna, 32 lliures dels bens que foren de Maria Rugala Farrarons (ja seria difunta), «mare de mi Esperança». El rep de mans de Bernardí Lluch de Santa Eulàlia, casat amb Madrona Xalabarder. No el rep pas de mans del seu germanastre Jaume. Potser fóra mort, però el més probable és que les relacions no serien molt bones, ja que el Bernardí resulta ésser parent, possible oncle.

Perquè en altre document de 1795, s'anomena Bernardí Lluch Farrarons, «conjug de Madrona», que compra a Domingo Molins una peça de regadiu al Rieral.

Qui hi havia a Can Farrarons al llarg del segle XVIII, després d'en Jaume Rugala? Aquest Lluch podria ser oncle, o nebot si hagués tingut germanes.

El cert és que després de Maria Farrarons i Jaume Rugala es passa un període indefinit. Nous fills i noves despeses i malestars. Es barregen els Xalabarders, Lluch, Artigues, potser tutors del fill Jaume. Moltes suposicions, però no hi han proves i tota teoria és possible.

Aquest Bernardí no fou un qualsevol. El 15 de novembre 1794 es citat com a testimoni en un judici criminal a Barcelona, a les 11 del matí. L'avís és per ofici dirigit «Al Señor Baile del Lugar de Santa Eulalia», amb vuit dies d'anticipació. Segur hi aniria a peu, els temps eren lents...

Així ha acabat el segle XVIII i ja no veurem més el nom. Darrerament es menta varies vegades, comprador, testimoni, el nom Artigues.

Al 1822 eren a la casa Na Antònia Artigas, usufructuària, vídua ja de Jo-

sep Poma. Aquest seria el primer Poma o fill d'altres o altra anterior. Convivien mare i fill, en Joan segurament en aquestes dates casat amb Rosa Vilardell, que morí en 1829.

En 1830, el Rector, Mn. Francesc Draper diu tenir el testament de la dita Rosa, potser malaltia o part. Deuria tenir alguns béns, que deixa al seu marit i si mor, al fill Josep; però no a fills d'un possible segon matrimoni. També deixa a la «mia germana» Maria Ciurans Vilardell. Notar els cognoms invertits.

En 1822 cobraven legítimes la Madrona Poma, germana d'En Joan, casada amb Carles Artigas. Semblen casaments entre familiars. Reben 30 lliures catalanes, sis camises, unes estovalles, tres tovallons mostrejats i dos vestits, un d'escot negre i altre de baieta... I firmen contents. Com canvien els temps.

En 1831 en Joan es casa de nou i fan capítols. La noia és Maria Baygual Amat, de Sentmenat. Del primer matrimoni hi havia almenys un altre fill. Francesc, a més de l'hereu Josep. La mare, Antònia, els hi cedeix tots els drets, mobles i immobles... però «després de l'òbit, no abans»... i quedant «senyora, poderosa usufructuària en poder i mando...». Deuria ésser un casament amb problemes inicials i vingueren els fills, almenys Madrona, Margarida i Jaume. Dificultats i temps difícils. De la mare Baygual no se'n parla més, però guerres, inseguretats i impostos, i els pagaments de les legítimes ressentirien l'economia ja curta de la casa. Els obligà a moltes i diverses vendes, però amb el temps anaren fent front a totes, sempre junts el pare i el fill Josep, envellint molt els dos. Ara, la família recorda, d'oïdes, els dos avis.

En 1860 es paguen legítimes a Madrona, casada Uñó, de can Galdrich, i encara en 1891 el nét, ja Vinyeta, pagava les de Margarida i Jaume. Tothom sap que, aquells temps els quartos anaven molt escasos, i eren legítimes de 300 ptes., una fortuna.

No tot eren negrors ni vendes. També hi havien honors i compres.

En Joan fou regidor i administrador de l'Ajuntament, segur el primer organitzador i renovador. En cessar, en 1872 (tindria uns 70 anys), en document d'una caligrafia perfecta, el Batlle entrant li dóna rebut de la forma com verificà l'Ajuntament, ingressos i càrrecs d'administració, caixa, actiu i talons a cobrament, tot en ordre. En el seu període ingressaren 33.756 rals i 59 cts. i les despeses foren 32.562 rals 5 cts. Total quedaren 1.194 rals 54 cèntims que dóna exactes i rep rebut. Mesura molt efectiva en aquells temps, i en altres.

En 1838 preu en cens perpetu unes terres del Mas Bassa, prop Can Farréll. Són 2 quarteres. Pactes, dues quarteres de «blat mestell gras, meitat sègol i meitat xeixa, eixint d'era, mesura curulla, el 3 d'agost»... Detalls precisos.

També en 1840 agafen altra peça de Bassa. Hi han clàusules estranyes segurament lligades amb la Llei de Desamortització de Mendizàbal del 1836 sobre els béns de les Ordres Religioses. Diu «Si estan subjectes a algun cens, aniran a càrrec del venedor, ja que segons es creu els percibeix actual-

ment «la hacienda nacional» en representació de l'estingit Convent de Montealegre». Canviarien d'amos, res més.

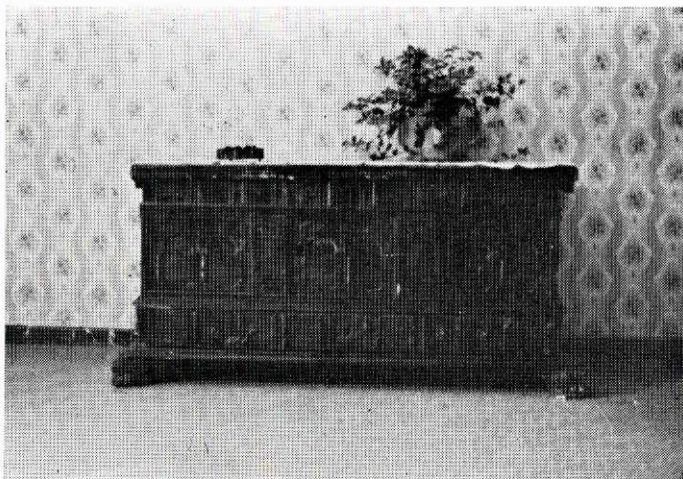
I uns pagaments de «Amortización», dos exemplars satisfets a Granollers en 1838 i 1840. Encara un altre, amb ordres terminants del Lletrat del Jutjat de Primera Instància de Granollers manant a Joan Poma que sota pena de «25 ducados» no entregui «ni él ni por nosotros» a D. Francisco Marlés la parte de las 8 libras que vencieron i que debía haber entregado a dicho Sr. Marlés». Documents interessant d'aquella època de robatori legalitzat, potser de S. Miquel del Fai. Segurament cobrava aquell que més corria.

En Josep Poma Vilardell conviuria sempre lligat al pare, Joan. En Josep i l'esposa, Magdalena Pujol Solé no fan capítols fins 1878, quan ja feia molts anys que eren casats, ja que la filla, Caterina, nasqué en 1859. El pare no cediria mai cap dret, però ara aniria ja als 80 i féu testament en 1886.

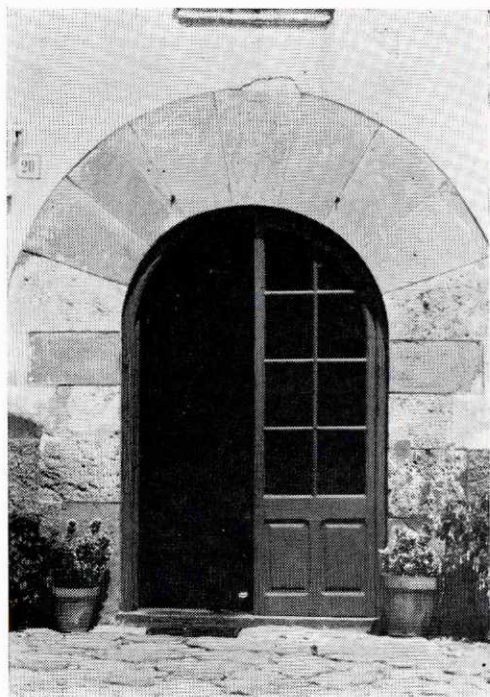
Tres anys més tard, Caterina, pubilla, es casa amb Antoni Vinyeta Pujol, de Can Vinyeta de Lliçà d'Amunt. És el 1881.

L'avi moriria el 1885, ja que fan inventari pel 1886. Les terres que foren Bassa, la peça del rieral, una quartera i quatre quartans, la casa, la peça a La Sagra, junt a Rectoria i can Naps, al Padró.

Sols cinc anys més tard mor el pare, el segon dels dos avis, en Josep. Queden a la casa els nous pubills, l'Antoni, que morí en 1930 i Caterina. Foren fills seus, en Josep, l'hereu, en Francisco, solter a casa fins els anys 60 i la Maria, casada amb Jaume Bassa, l'àvia de Can Bassa de la Sagra, que morí al 1971. Na Catarina moriria l'any 1934...

L'arca antiga

El portal, perfecte...

L'hereu, Josep Vinyeta, es casa l'any 1910 amb Josepa Bonet Arimón, de Can Lluïset de la Serra, l'àvia Pepa, i fills foren quatre: Antoni, l'hereu Lluís, Francisco i Maria. En Lluís i Na Maria viuen a Barcelona, en Francisco és casat a Can Valls de la Serra. En Josep moriria en 1946, l'esposa en 1968.

L'Antoni es casà amb l'actual Rosa Barbany Sayol, de l'Hostal de la Serra i ara tot filles, són la M.ª Carme, Montserrat i M.ª Assumpció. La M.ª Carme, es casa en 1965 amb en Josep Ciurans Arimany i d'ells són fills el Josep, Jordi, Xavier i M.ª Rosa.

I l'any passat, al mig de l'estiu, després de greu dolença, l'Antoni deixa la casa i el món.

— — — —

Junt al Tenes, Can Farrarons és al mig del terme, al cap Nord del Rieral. A la seva dreta, sols el separa de la riera la verneda de plataners i el rec de baix, el del Molí d'en Vendrell. Anys enrera, aquest rec passava junt a les parets de la casa, salvant passos amb canals fets amb troncs d'arbre buidats, i a la verneda, i entre ella i la casa, malgrat la separació, la sorra recorda les grans rierades, vistes unes i d'òides la gran del 1777, l'any dels

tres sets, que afectà la casa i s'emportà el molí de la Casa Vella de can Barbany. Els cultius de la casa queden a ponent, dues o tres quarteres. Limita amb la Verneda, Can Riera, Burguès i Ca l'Àngel, antigament can Pineda, esmentada en el primer document del XVII, quan no consta encara Farrarons:

La casa és sòlida, gairebé quadrada. Als baixos, el portal perfecte i l'entrada, tot sota volta. Junt a la paret, un moble vell, un arca que portà l'Anton Vinyeta en entrar com a pubill. Sobre ell, un morter de pedra, gros i pesant. Quan la boda, pel viatge de noces, anaren a Barcelona, a peu i a peu tornaren, portant el gros morter de pedra. A la dreta cuina i actual menjador, tot sota volta. El menjador, antigament, era forn i pastador; com a tota casa es feien el pa. Al fons, esquerra, porta, corredor i celler, cara Nord, fresc. A la dreta, l'escala, que porta al pis. Tota de pedra, porta a la sala, i d'ella, portes a les habitacions dormitori i sanitaris, tot reformat i engrandit amb construccions aditades al cos antic. A la sala, la llibreria on el Ton passava totes les hores que el treball deixava lliure, llibres vells i moderns, alguns molt interessants, i a un costat, molt ben apilats, un munt d'obres de teatre, les obres que reviuria dels temps del Casal i joventut. Davant, l'armari de l'àvia Pepa, quan el seu casament, moble gran i fort.

A la façana, uns finestrals ben acabats en pedra, i sobre la teulada una rosa dels vents, rematada en creu i collada en un suport de ceràmica i no lluny una mitja lluna de calç o ciment. Comentarís hi hagué del veïnatge de la creu i la mitja lluna dels moros.

...i l'entrada, tot sota volta

Aditada a la casa vella, a l'esquerra, un porxo també antic, i a llevant les quadres de les vaques, primera base del treball d'ara, fetes ja per l'avi Vinyeta. A l'altra costat, edificis auxiliars, magatzems i sobre, un gran conillar. Cuiden avellaners, vinya, secans i horta, i cal espai. Tot acondicionat i adaptat als nous temps, però no trencant una vida ordenada i suficient, tradicional i actual, sense grandeses ni justeses.

Arreu trobes reformes. L'eixida, més recent i més encara la de l'era, feta pel Ton i en Josep, treient la pallissa, corts i dipòsit, engrandint-la i fent-la més capaç. També modificant camins, variant el camí estret que abans passava davant el portal, com a totes les cases i seguia travessant la riera. Ara, desviat, permet l'entrada a màquines i tractors, comunicació indispensable.

— — — —

Llavors, al final, parlen de coses del record, que sempre deuen quedar-ne.

Del nuviatge dels avis, el viatge a peu a Barcelona i el morter. Tant diferent tot.

En casar-se la Rosa, o poc abans, posaren vidrieres a la porta d'entrar. Poques cases, quasi cap, en tenien. No seria perquè els hiverns del Rieral fossin suaus.

Però el fred no espantava. Quan el mestre Sr. Tramosa se n'anà de Sta. Eulàlia, el Ton, el Francisco i el Lluís per no perdre estudis, cada dia a peu a l'Ametlla, i s'hi quedaven a dinar que, com tots els nois, el trobaven millor que a casa... i tornar a peu. Sempre el mateix cotxe.

Els temps eren durs. Base única, agricultura i bestiar, porcs i aviram, fanga i aixada. Quan l'àvia Caterina anava cada dijous a Granollers amb el cistell d'ous i pollastres, i a peu també. Pocs diaris corrien per aquí, i certament que no parlarien dels «crudos» ni del preu del petroli.

I ja llavors deia l'àvia Pepa que les coses havien canviat molt des de la darrera guerra, la del 14 suposo. Que havia millorat, que tot podia valorar-se més que abans, els temps que les avellanes anaven a 1 pta., quan una anyada fou prou per fer les quadres.

Això deu voler dir que el món sempre va a millor, que encara que sembli que no sigui així no cal amoinar-nos massa, que si cal donar passos en-rera, després en donarem, o en donaran altres, endavant. O, quan menys, tenir-ne l'esperança.

Josep Claret

Movimiento demográfico

DATOS FACILITADOS POR EL REGISTRO CIVIL,
DEPENDIENTE DEL JUZGADO DE PAZ DE ESTA LOCALIDAD

NACIMIENTOS

Fecha	Nombre de los nacidos	Nombre de los padres
2- 8-79	Pere Codina Blasco	Pedro y Rosa
6-10-79	Tania Alvarez Herrainz	Pedro y Pilar
13-10-79	Laura Gil Vega	Miguel y Fca. Bernardina
3-11-79	Salvado -Crist. Morón Fernández	Cristóbal y M.ª del Rosario
7-11-79	Yasmina Vilardebó Salas	Pedro y Antonia
19-11-79	José M.ª Muñoz López	José y Ana M.ª
3-12-79	Francesc-Xavier Dantí Espinasa	Francisco y Montserrat
7-12-79	Crisant Tengo Valdeoriola	Pedro y M.ª Nuria
23-12-79	Carolina Moret Espinosa	José y Josefa
7- 2-80	Montserrat Tura Costa	Pedro y Montserrat
18- 2-80	Anfonso Estrany Nateras	José y Cristina
26- 3-80	Jordi Valls Baró	Jaime y Antonia
7- 4-80	Domènec Maspons Guardia	Domingo y Montserrat
26- 4-80	Xavier Tura Bover	Francisco y Concepción
5- 5-80	Gemma Verduo Grau	Eduardo y M.ª Dolores
16- 5-80	Ana Galcerán Jo	Salvador y Montserrat

DEFUNCIONES

Fecha	Nombre de los fallecidos	Domicilio	Edad
12- 8-79	Paula Cano Pareja	«Can Pascual»	77
7-10-79	María Magriñá Español	Vg. del Remedio, s/n.	62
7-10-79	María Bassa Bachs	«La Bastida Vella»	73
27- 8-79	Andrés Torner Rof	S. Juan Bosco, s/n.	60
9-12-79	Enrique Carreras Pineda	«Casa Isidret»	81
18-12-79	Antonio Vizcaíno Simón	«Casas Lluisset»	65
19-12-79	Josefa Flaqué Lleonart	«Can Francesc»	75
1- 1-80	Antonia Bonet Pratllusá	«Casa Cladellas»	74
9- 1-80	Carlota Méndez Hiraldez	«Torre Pulido»	73
2- 3-80	Dolores Lluch Fontseré	«Can Ignasi»	86
3- 3-80	Isidro Riera Carné	Edificio Cataluña	79
19- 3-80	Marta Bau Vila	Virgen del Remedio, s/n.	1
21- 3-80	Teresa Carreras Fontcuberta	«Can Lluch del Bonaire»	71
9- 4-80	José Arimany Cladellas	«La Creueta»	47
24- 6-80	Carmen Rosás Gudiol	«Casa Maya»	32
1- 7-80	José Barnils Barrinat	«Can Jaume Trias»	75
9- 7-80	Luis Galobart Serra	«Can Galobart»	79

MATRIMONIOS

Fecha	Nombre de los contrayentes
10- 8-79	José Manuel Romero Navarro - María del Pilar Peirotén Campo
31- 8-79	Emilio Damsa Ronco Baquedano - Mercedes Viladot Voejeli
17-11-79	Francisco Blanca Restori - M.ª Purificación Segarra Montserrat
3-11-79	José Ant. Fernández Navarro - Coloma Riera Barnils
24-11-79	Luis Ciurans Roura - Elvira Tirado-Migueiz y Tablado-Llorente
14- 3-80	Jaime Montpart Colomina - M.ª del Pilar Puigdomenech Ribó
1- 5-80	José Valls Costa - María Teresa Dasquens Salvadó
8- 6-80	Juan-José Sánchez Martínez - Esther Valero Platell
5- 7-80	Miguel Martínez Rodríguez - Concepción Puigdomenech Villegas

QUE EL LLEGIR NO ENS FACI PERDRE L'ESCRIURE

Altra volta ha arribat la Festa Major.

Aquesta vegada però, ve abillada d'estiu moix. Tanmateix cal rebre-la amb tot l'entusiasme capaç de fer esclatar la nostra millor alegria i, encara que només sia per suplir la manca de bon temps, el festeig mereix una atenció especial.

Tenim una infinitat de raons per a desitjar l'esbarjo després d'un any florit de dades esglaiadores.

—Renoi! Quin any!

Sembla com si tothom s'hagués posat d'acord per a distreure'ns amb esdeveniments d'aquells que treuen la son. No és, doncs, estrany que ens costi un xic tocar les trompetes d'obrir la xerinola de les festes.

Perquè, des dels míseros augments que han tingut els jornals, enfront de l'enfilada dels preus de tot el més essencial, plaça, escoles, llum, aigua, gas —per què seguir?— fins als acomiadats de feines, que han situat l'atur a nivells que fan patir.

I no parlem d'estratègies internacionals, perquè en Homeyni, en Carter i companyia, també n'han fet de grosses.

Això sí, Televisió Espanyola, va tenir la gentilesa, cosa xocant i fora del corrent, de delectar-nos amb la retransmissió dels debats parlamentaris. De seguida, però, vàrem entendre el regal. Els vam tenir de veure per la segona cadena, mentre que per la primera donaven un partit de futbol. Clar que no és pas casual que el partit del Govern, l'UCD, pensés que on varen arregar més vots en el decurs de les darreres eleccions, no hi arriba l'UHF. Nosaltres, però, sí que vàrem veure i sentir com el Ministre d'Hisenda responia a una pregunta del senyor Tamames, assegurant-li que els que guanyaven tres-centes o tres-centes cinquanta mil pessetes a l'any, no els hi afectava la Renda.

Aquesta afirmació ens va deixar bocabadats davant de l'aparell de televisió, sobretot als pensionistes que mengen amb la mateixa forquilla de tres-centes cinquanta mil pessetes i que cobren viduïtat i jubilació a la vegada. Si el senyor Ministre vol, li presentaré la meua mare.

—Som-hi! Què diu aquest senyor?

Gairebé tota la pressió fiscal del país descansa damunt la façana més planera de l'edifici on viuen els que més paguen, i on les finestres més transparents són, sense cap dubte, les dels pobres jubilats i les dels que avui treballen i es jubilen demà. Ja ho sé que es tracta de petites quantitats —i no pas petites per a nosaltres— però tots paguem. I de mica en mica, la nostra és l'única pica que se li omple al senyor Ministre. I de mica en mica, també la gent es cansa.

Per si això fos poc, i després de la impopularitat d'aquelles sessions televisades on tot el Govern, inclò el senyor Suàrez, ell el que més, van sortir retratats des del Nord fins al Sud, i ben pentinats per socialistes i comunistes. Així i tot, ells diuen: —Fot-li! Que no ha estat res.

I van, i pugen la gasolina. I no ho fan per percentatges, sinó que actuen com els tractats en el mercat que, en definitiva, és com es fan les birolles. A quatre peles per cap, vull dir per litre, sia del tipus que sia.

I tan sols fa quatre dies aquest mateix Govern, que el que governa és l'agror dels nostres pensaments, en un tres i no res, mitjançant un Real Decret, ens redueix, des d'ara, el nostre sou mensual, amb l'ajuda de l'enlluernador invent d'unes noves taules que pugen dos o tres punts l'Impost de Renda a quasi tothom qui tingui una paga mig decent, tot dient-nos que l'objectiu que persegueixen, és que paguem menys a la fi de l'any.

—Vinga, home!

El cas, però, és que una vegada més el tret va dirigit als pobres assalariats, cobrin poc o molt i tinguin fills o no. I preparem-nos per l'any que ve, que ja s'està parlant de modificacions.

I això, no hi ha dret, ni es pot fer, mentre el pobre contribuent que depèn d'un sou, no rebí a canvi la justa correspondència amb els més elementals serveis públics.

D'altra banda, malgrat que democràticament, diguem-ne a Déu gràcies, hem millorat el sistema, en canvi l'aspecte polític-econòmic segueix igual o pitjor que abans, al marge de la crisi general. Té, això sí, un factor comú, les errades continuades, encara que pensades per altres llumeneres.

A mi, a vegades, em dóna la sensació d'estar veient una pel·lícula de l'edat mitjana, on els esbirros al servei del senyor feudal, «el dolent», arriben cavalcant i, sense desmuntar del cavall, a cops d'espasa, truquen a la porta del pobre camperol per arrencar-li els diners que necessita per menjar. Aleshores, un pensa, també:

—Tant de bo tinguéssim coratge!

—Sortint del camp polític, per si l'esmentat fos poc, i una vegada refet d'aquest encadenament aterridor de successos, potser algú s'ha trobat, a més, amb que el fill, la filla o els fills, li han portat a casa des del col·legi una carbassa més gran del compte o que li han dit que té un fill a la Policlínica de Granollers, perquè d'una «derrapada» amb la moto, «fardant» amb la mossà de torn, s'ha trencat una cama.

Si a conseqüència de tot aquest munt de problemes, et deixes portar pels nervis i alces la veu, potser et diguin, com en l'acudit de l'Eugeni:

—El pare està boig! El pare està boig!

I llavors, amics, sí que ja més val no pensar-hi.

No obstant, no fa gaires dies hem tingut una complaença, si més no, a nivell de català, i que ha fet palesa una antiga qüestió que per nosaltres, els catalans, està ben clara. La de si la llengua catalana, és idioma o dialecte.

El 18 de juny, el diari «El País» de Madrid va publicar un article signat per Ramon Masramon de Ventós que es titulava «L'encís d'ésser català». Fou una rèplica a un altre, del dia 31 de maig, escrit per Luis García San Miguel. És tot un poema. Si a algú li interessa llegir-lo li puc facilitar amb molt de gust.

Avui però, des d'ací, aprofitant que, sortosament, ja estem asseguts en el pedrís de la Festa Major de Santa Eulàlia de Ronçana, vull recomanar-vos que ens desprecupem i gaudim d'aquesta engruna de pau que ens dóna el nostre poble.

Agermanem-nos i donem a la nostra Festa Major, un veritable caire de participació. Que aquesta solemnitat anyal tan esperada, descolgui del tracte quotidià l'esperit de les festes en comunitat. Comuniquem-nos més i sortim, sincerament, de l'anònim en que ens té empresonats i encaparrats l'angoixós present.

Tornem a lluitar. No fa gaires dies, que el nostre molt Honorable President Jordi Pujol, va dir que les festes són part important de la nostra política. I és evident, perquè porten tota l'aroma del nostre folklore i cultura.

Arrangem els balcons i finestres amb garlandes i senyeres. Convidem a taula als nostres amics. Oferim-els-hi, si més no, un trago del nostre porró. Que les noies estrenin vestit. Que els vailets vagin a la fira. I nosaltres, sortim al carrer plens de joia. Fem cercaviles i anem a l'envelat a ballar. Alcem els braços fins que no puguem més i puntegem, amb orgull, una sardana, al mig mateix de la plaça.

Deixem de capficar-nos per un dies. Ajudem a conèixer-nos més, i millor, els uns als altres, i serem més forts.

Vivim la vida. No ens perdem el sarau.

JORDI CANALS

Juliol 1980

HUMOR, per Escobar i Bonet

Guia
industrial
i
comercial

C_v

COMERCIAL DEL VALLES

VENTA DE MATERIALES PARA LA CONSTRUCCION

de Daniel TURA

Camino Campo de Fútbol, s/n.

Teléfono 844 88 85

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

● TOCINERIA

● CARNICERIA

● COMESTIBLES

● FRUTAS

★ Especialidad en embutidos

JOSE BASSA

Pza. J. Maragall, s/n.

(La Sagrera)

Tel. 844 81 58

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

PERRUQUERIA DE SENYORES

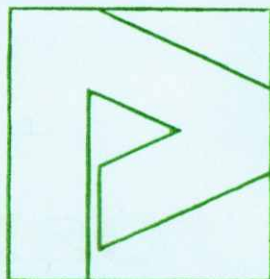
Dolors Bassa

Casa Corder (El Rieral)

Telèfon 844 82 80

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

**BANCO
POPULAR**

A. Clavé, 20 - ☎ 841 67 76 - 841 69 54 - LLIÇÀ D'AMUNT

ESPORTS ORENÇANA
santa eulalia de ronçana

☎ 844 82 03 - Plaça Ajuntament, 2

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Restaurant LA VALL

BATEIGS • PRIMERES COMUNIONS • CASAMENTS

NOVA DIRECCIÓ:
Francisco PANADÉS

Fàcil aparcament

Parc infantil

Km. 3,400 de la Ctra. de Caldes a Granollers

Telèfon 844 82 58

Santa Eulàlia de Ronçana

EXCAVACIONES
Y CIMIENTOS

Andrés Cárdenas

Pisos Pedro Gol, bajos-derecha (El Rieral)

Teléfono 844 82 36

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

TALLER ELECTROMECHANICO

- ★ Bobinado de Motores
- ★ Cargas de Baterías
- ★ Instalación Eléctrica
- ★ Reparación de Motocultores
y Excavadoras

Juan Vilaró

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA
EL RIERAL

F. Franch

☎ 844 80 10

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Suministros Cladellas

Venta al mayor de:

- ARTICULOS PLAYA
- PESCA SUBMARINA
- DEPORTES
- JUGUETERIA EN GENERAL

Ctra. San Feliu, s/n.

Teléfono 844 83 00

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

PERRUQUERIA DE SENYORES

Maria Dolors

Verge del Remei, s/n.

Bloc A, 1.er, 2.º

Telèfon 844 90 11

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Ladrillos

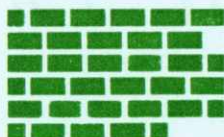
PEIROTEN

de Fco. Girbau

COMERCIANTE EN TODA CLASE DE
MATERIALES PARA LA CONSTRUCCION
TRABAJOS DE REBAJES Y CIMIENTOS

Agente Oficial de ROCALLA y PLASTICO

OBJETOS DE JARDINERIA
Y BOTIJOS

Virgen del Remedio, 2

☎ 844 82 56 - 844 88 58

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Cultivos Viure

☎ 871 11 32 - CARDEDEU

Floricultor Casellas

☎ 870 06 89 - GRANOLLERS

Jardinero

Luis Yélamos

☎ 844 82 42 - STA. EULÀLIA DE RONÇANA

RESTAURANT

Masia Can Farell

km. 5,500 de la carretera de
Caldes a Granollers - Tel. 844 87 07

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Viguetas **ROCA**

PREFABRICADOS DE HORMIGON

(Finca Can Magre)

Tel. 844 89 53

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Ctra. de Ribas, s/n.

Tel. 871 49 71

LA GARRIGA

COMESTIBLES I CARNS

COMERÇ DE PINSOS I PATATES

Tenda Nova de

Pere Tura

Telèfon 844 81 09

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

COLOCACION DE PAPELES PINTADOS

ROTULOS E IMITACIONES

PINTOR INDUSTRIAL

Jaime Iglesias

Ctra. de La Sagrera

Teléfono 844 89 82

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

duuráun

arts gràfiques

c/. La Serra, s/n.

Telèfon 844 88 91

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CONSTRUCCIONES DEL VALLES, S. A.

AL SERVICIO DE LA CONSTRUCCION

☎ 844 80 00 - 844 80 75

Ctra. de Barcelona

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

PELUQUERIA
DE SEÑORAS

Joaquina

Edificio La Sala, 2.º, 2.º
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Flors

- FLORISTERIA EN GENERAL
- PRODUCTES PER A PLANTES
I JARDINS
- LLAVORS
- CERÀMICA
- OBJECTES REGAL

Ctra. La Sagrera - Can Joanet
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

~~~~~

FORN DE PA

PASTISSERIA

Santa Eulàlia

LA SAGRERA:

Ctra. La Sagrera
Telèfon 844 89 54

EL RIERAL:

Telèfon 844 81 60
Ctra. Sant Feliu

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

~~~~~

CONSTRUCTOR DE OBRAS

Joaquim Turell

LA SAGRERA - Tel. 844 88 43

— Casa Pepet Turell —

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Bonnemaison

SEGUROS GENERALES

ADMINISTRACION DE FINCAS

GRANOLLERS:

Avda. Prat de la Riba, 8

☎ 870 11 98

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

San Juan Bosco, s/n.

☎ 844 87 38

Comestibles SOLE

«POLLOS AL AST»

Pisos Torras

Tel. 844 89 09

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

I. DANTI

Taller de Serralleria Metàl·lica

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

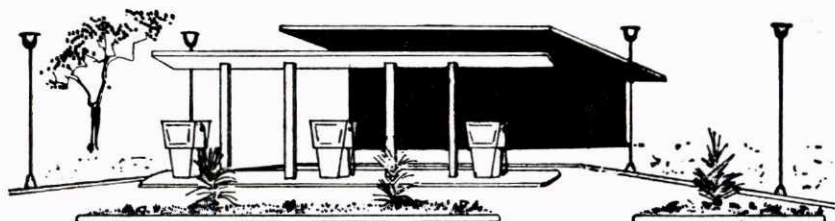
Bastida Nova

Domicili particular: ☎ 865 00 36

ESTACIO SERVEI

Tel. 844 82 31

Santa Eulàlia

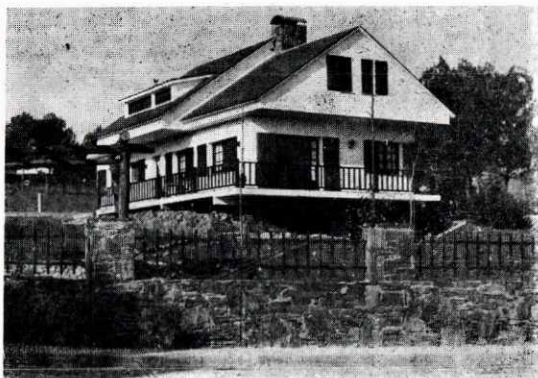
Taller de Reparacions
d'Automòbils

Tel. 844 88 06

Cta. Barcelona s. n.

SANTA EULALIA DE RONÇANA

CONSTRUCTOR D'OBRES

*Antoni
Gran
Raga*

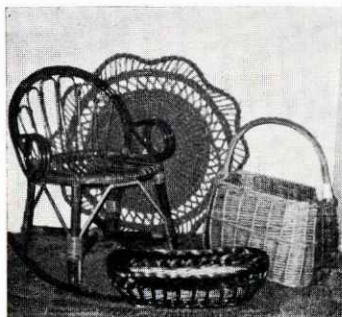
- Especialidad en reparaciones de todas clases

Piscines, 1

☎ 844 88 59

Urbanizació «Els Ametllers»

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

MONTSERRAT

CISTELLERIA

I

VIMETS

Edifici La Sala, s/n

Telèfon 844 88 36

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Bar

Restaurant

"P E R G O L A"

Terrassa

Especialitat: Paella i brasa

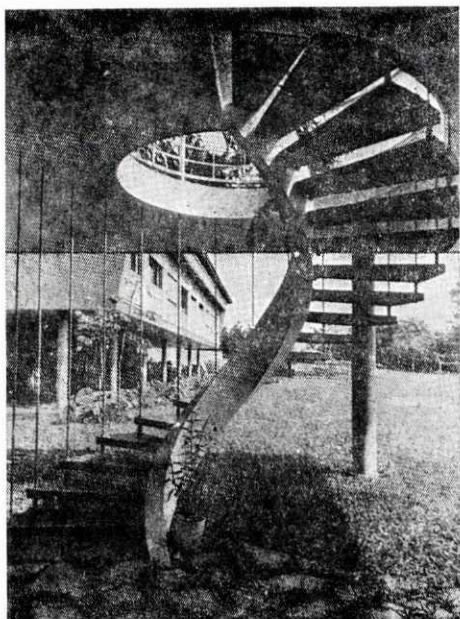
BANQUETS ★ CASORIS ★ BATEIGS ★ COMUNIONS

APARCAMENT PROPI

Font de Sant Isidre
(Pje. de los Rosales, 2)

Telèfon 844 81 32

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CARPINTERIA METALICA EN HIERRO Y ALUMINIO

Puertas enrollables
y basculantes

J O M I

de José TORRELLAS

TALLER:

S. José, s/n.

PARTICULAR:

Tel. 844 83 30

Tel. 844 88 84

STA. EULÀLIA DE RONÇANA

FORN DE PA
PASTISSERIA

SANT ANTONI

de Jaume Peig

Telèfon 844 81 80

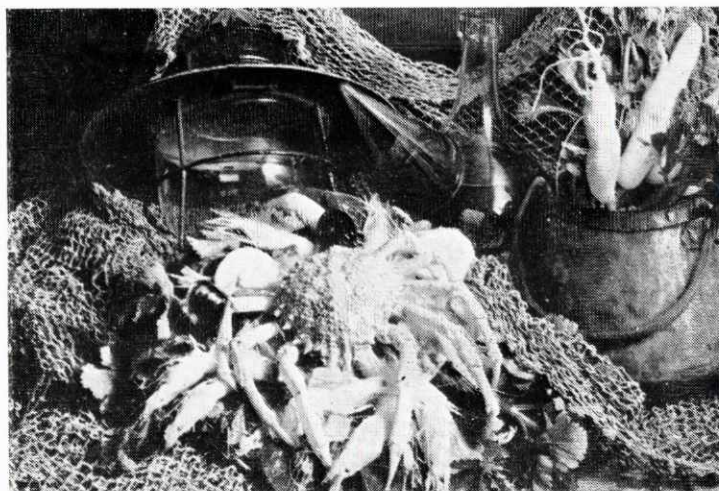
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Pescadería Santa Eulalia

Pescados Mariscos frescos y congelados

Recepción diaria Especialidad en langostas vivas

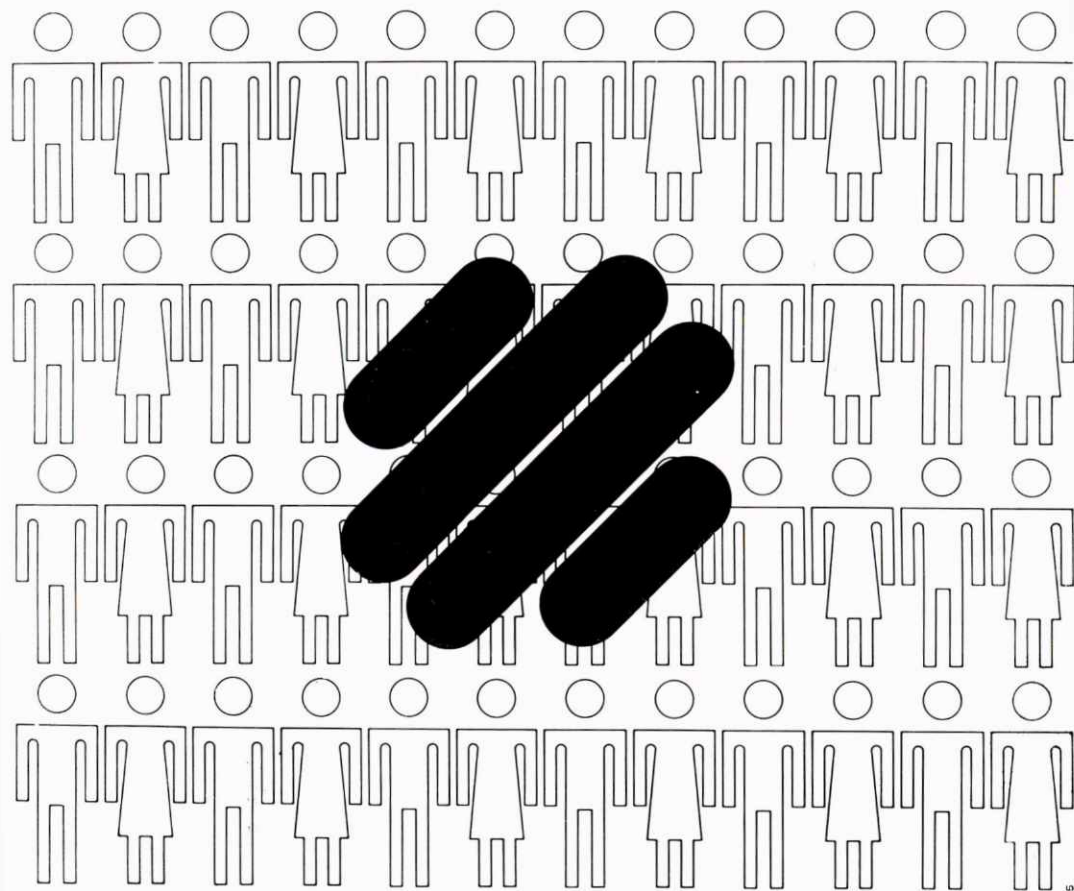
Viveros propios

Santa Eulalia: Pl. Ayuntamiento, 4 (tienda)

Barcelona: Mercado Porvenir — 235 —

**Hi ha tot un món
d'experts a l'entorn
d'aquest signe**

BANCA CATALANA

RADIO - TV

Josep Dantí

CASA FRANCESC

Telèfon 844 80 57

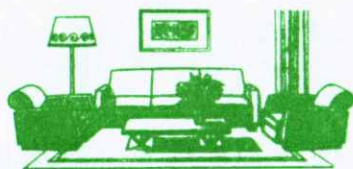
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

- MUEBLES DE ENCARGO
- COCINAS DE FORMICA
- MODULOS Y A MEDIDA
- DECORACION

CARPINTERIA ARTESANA ● EBANISTERIA

Manuel Gomez Infante

Casa Joanet
La Sagrera, s/n.
Tel. 844 80 30

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

- PINTURA DECORATIVA
— COL.LOCACIÓ DE PAPERS
— COL.LOCACIÓ DE SURO
— RÈTOLS

Pintor

Drogueria

MARTI

- Venda de Papers Pintats
- Pintures
- Articles de Neteja

La Sagrera
Telèfon 844 82 59

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

E L E C T R I C I T A T

ISIDRE CASALS

**EXPOSICIO I VENDA DE TOTA CLASSE D'ELECTRODOMESTICS
LLISTES DE BODA**

Bateries de Cuina • Vaixelles • Cuines • Neveres
Estufes • Màquines de rentar superautomàtiques
Calefacció elèctrica

**Telèfon 844 81 35
El Rieral**

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

BAR

ALIMENTACIO

La Sala

MIQUEL MASPONS

Telèfon 844 87 56

EL RIERAL

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

VENTA DE TODA CLASE DE PRODUCTOS ALIMENTICIOS

CARNES «SUPER'S»

CONGELADOS Y HELADOS

J. Ciurans

Casa COSTA

Barrio «El Serrat»

Teléfono 844 81 31

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Farmàcia
S. Galceran

Pl. Ajuntament, 2 - Telf. 844 89 80

Santa Eulàlia de Ronçana

GARCIA **Auto-Escuelas**

ENSEÑAN A CONDUCIR

A. Viñamata, 3 - Tel. 870 13 79
GRANOLLERS

Avda. del Caudillo, 89 - Tel 846 18 60
(Lunes y Viernes)
CARDEDEU

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA
(Horas de Oficina de 7 a 9)

**PELUQUERIA
DE SEÑORAS**

Maria Unó

c/. Virgen del Pilar
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Salvador Barri

**TRANSPORTES DE MATERIALES
PARA LA CONSTRUCCION**

Edificio Catalunya „, 3.º, 2.º

Teléfono 844 80 64

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

PELUQUERIA

FEMENINA

Montse

Plaza Ayuntamiento

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

**TRANSPORTES
BONET**

RECADERO DIARIO A BARCELONA

BARCELONA:

Pallars, 129 - Tel. 300 18 34

Ali-Bey, 51 - Tel. 225 69 36

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Teléfono 844 89 98

CARPINTERIA MECANICA

Esteve Torner

Teléfono 844 80 59

EL RIERAL

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Construccions

Molins

Carrer Pi Gros - «Urb. Bosc del Forn»

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Telèfons:

OFICINA:

844 81 81

PARTICULARS:

844 82 82

844 90 10

844 81 79

844 81 74

BAR - BODEGA

Can Ramonet

GRAN SURTIDO DE TAPAS VARIADAS Y BOCADILLOS

Urb. La Campiña - parcela 92
— Calle Aragón —

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

TOCINERIA ● CARNISSERIA ● COMESTIBLES

José Flaqué Galobart

SERVEI DE TAXI

El Rieral

☎ 844 82 83

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

~~~~~

CONSTRUCCIONES

B a r n i l s

Casa Barnils

Tel. 844 80 68

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

~~~~~

MERCERIA ● TEIXITS ● OBJECTES PER A REGAL

C a s a E l i a s

~ * ~

Pl. de l'Església - Telèfon 844 81 95

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

~~~~~

RESTAURANT - SNACK-BAR

Santa Eulàlia

AMPLIO SALON PARA BANQUETES Y BODAS
ESPECIALIDAD A LA CARTA
Y A LA BRASA

Parque infantil ● Pista patín ● Gran aparcamiento

Ctra. Barcelona, s/n.

Teléfono 844 88 05

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Germans Bau

TREBALLS DE FUSTERIA

TALLER:

Can Tabaquet

PARTICULAR:

Verge del Remei

Telèfon 844 83 11

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

TIENDA DE COMESTIBLES - FRUTAS Y VERDURAS

POLLERIA - HUEVERIA - CARNES FRESCAS

BEBIDAS - HELADOS

CASA LOLA

Vda. de Pedro ROURA

LA SAGRERA

Teléfono 844 88 57

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

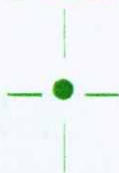

RESERVAT

EN FELICITAR-VOS A TOTS LA FESTA MAJOR D'ENGUANY,
US EXPOSEM I OFERIM ELS QUATRE PUNTS CARDINALS
DEL BAR DE CAN RAJOLER (CAN SALSETES).

NORD: TAST DE VINS (Caldosos i escumosos), LICORS,
AIGUARDENTS DE LES CONTRADES MES AMAGADES.

SUD: CUINA DE «SUCAMUIA»

EST: VISTA PANORAMICA DE LA VALL DEL TENES.

OEST: BONS TRACTES A GRUPS FAMILIARS DE MES DE
DOS-CENTS MEMBRES.

A. TORRES

FLORES Y PLANTAS

JARDINERO

(Conservación de Jardines)

c/. Bellavista, 8

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

---

i. g. santa eulàlia

indústria gràfica

Sant Joan Bosco, s/n.

Telèfon 844 80 82

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CONSTRUCCIONES

Pablo Jiménez

EL RIERAL

Pisos La Sala, 3.º, 2.º

Teléfono 844 90 07

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CONSTRUCCIONS

**Joan
Dantí**

(CASA MATEU)

☎ 844 88 33

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Can Vila

(ESTANC)

Espardeyeria i Merceria ■ Objectes Regal i Escriptori

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Telèfon 844 90 33

TENDA DE QUEVIURES
TOCINERIA
CARNISSERIA
POLLERIA
POLLASTRES A L'AST

ANTONIO GUBERN

Magatzem de pinsos, grans, farines i farratjés

Fruites - Vins - Insecticides

PREUS ECONOMICS

— CASA MARANGES —

Telèfon 844 81 57

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

PELUQUERIA DE CABALLEROS

GRAN SURTIDO DE CALZADOS
OBJETOS REGALO Y PERFUMERIA

S. Salvadó

Teléfono 844 88 61
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Peluqueria de Señoras

DOLORES

Virgen del Remedio (Pisos Torras)

☎ 844 88 85

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CONSTRUCCIONES

J. Montes

Virgen del Remedio, s/n., piso 1.º

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

PELUQUERIA DE SEÑORAS

Casa Montes

LA SAGRERA

Teléfono 844 87 66

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CONSTRUCCIONES

NATERAS

EL RIERAL

Teléfono 844 90 31

Urb. «Can Torras» - Casa Nateras

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

TOCINERIA CARNICERIA

Vilardelo
(CASA PUJADAS)

C/Serra Granada - STA.EULALIA DE RONSANA

Teléfono 844 87 82

Ferretería Poma

TRANSPORTES GENERALES

Ctra. Barcelona - Teléfono 844 80 60

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CONSTRUCCIONES

GILI

Casa Gili - Teléfono 844 81 63

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Bar Juan

JUAN MONTOYA

ESPECIALIDAD EN POLLOS A L'AST

c/. Las Piscinas, 27

Urbanización «Els Ametllers»

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Fonda Mestret

Joan Puigdomènech

COMUNIONS I BATEIGS

MENJAR CASOLÀ

OBERT TOT L'ANY

Telèfon 844 82 07

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

~~~~~

Jardineria

Yélamos

CONSTRUCCIO I CONSERVACIO DE JARDINS

— Casa Yélamos —

Verge del Remei

Telèfon 844 82 42

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

~~~~~

L'Avantatge

- Assessorament dietètic
- Lliçons d'alimentació natural
- Cursos de dietètica i nutrició
- Classes de cuina naturista
- Selecció de productes
  - naturals
  - biològics
  - dietètics
  - orientals
  - macrobiòtics
- Nutrició infantil
- Herbes i plantes medicinals
- Bellesa i cosmètica natural
- Saló de te i degustacions
- Objectes complementaris
- Consultori naturista a càrrec de naturòpata especialitzat

RESTAURANTE

Y BODEGA

Matilde

Divina Providencia, 1

Teléfono 844 87 98

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CONSTRUCCIONS

E. Folch i

E. Verduo

Doctor Fleming, 21
SANT FELIU DE CODINES

Can Just, s/n.
SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

Fonda Maria

— casa DURAN —

MENJARS CASOLANS

OBERT TOT L'ANY

Carretera de La Sagrera

Telèfon 844 82 60

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

FERRERIA
de

Miquel Barbany

★ Especialitat en ferrar cavalleries

Telèfon 844 81 56

SANTA EULÀLIA DE RONÇANA

CAIXA D'ESTALVIS
DE CATALUNYA

LA
CAIXA
DE TOTS

Sucursal a SANTA EULALIA DE RONÇANA

Carretera Sant Feliu, s. n.   Tel. 844 82 05

PUBLICACIO
PATROCINADA
PER
L'AJUNTAMENT
DE STA. EULALIA